

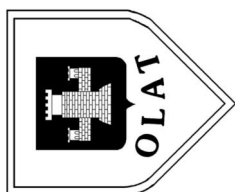
CLUBBLAD WSV OLAT

TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

30e jaargang ♦ no 7 ♦ juli-augustus 2004

OLAT NIEUWS

WANDELSPORTVERENIGING OLLANDSE LANGE AFSTAND TIPPELAARS
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland
Aangesloten bij NBWB-KNAU-NFV (IVV)

Voorzitter:
 Marinus van Roosmalen
 Hoge Vonderstraat 7
 5492 CH St.-Oedenrode
 ☎ Fax 0413-475467
 e-mail: mvroosmalen@tridodsl.nl
 #

Vice-voorzitter:
 Theo Tromp
 Daalenbroek 32
 6002 VN Weert
 ☎ 0495-450325
 e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
 Internet web-postmaster:
 www.wandel-olat.org
 #

Secretaris:
 Kees van Vessem
 Diepmeerven 112
 5646 HC Eindhoven
 ☎ 040-2110413
 e-mail: keestrus.v.vessem@12move.nl
 #

Penningmeester:
 Jos van den Bersselaar
 Postbus 6155
 5600 HD Eindhoven
 ☎ 040-2524404
 e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
 #

Notuliste Bestuursvergadering
 Mariet Ahlers

Bestuursleden:
 Toon van Wordragen
 J. v. Stolbergstraat 10
 6006 ZM Weert
 ☎ 0495-537775
 e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl
 #

Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstr. 12
 5469 EZ Keldonk
 ☎ 0413-212161
 adverbakel@zonnet.nl
 #

Paul Canters
 Verdilaan 3
 5707 RG Helmond
 ☎ 06-16885375 of 0492-550154
 paul.canters@hetnet.nl
 #

Joop Wesseling
 De Turfkamp 6
 5258 EN Berlicum
 ☎ 073-5033322
 wesseling.j@inter.NL.net
 #

Banknummer OLAT:
 13.82.11.736
 Gironummer OLAT:
 17.75.156
 t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

ERELEDEN van w.s.v. OLAT
Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester,
Hein Lenders en Marinus van Roosmalen
 -♦-
DRAGER VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE
Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp.

inhoud OLAT-Nieuws juli-augustus 2004

Voorwoord: Marinus van Roosmalen 4
Mededelingen van het bestuur: Theo Tromp..... 5
 Teken, wandelaars en de ziekte van Lyme, door Margriet..... 7
Ledenadministratie: mutaties
Verjaardagen
Op weg naar Santiago de Compostela: Marca en Evert (Margriet) 8
Initiatiefgroepen: Wandelcafé programma en behandeld onderwerp 11
 Wandelen op Dinsdag door Truus van Vessem..... 12
 Zomerprogramma 2004 wandelen op dinsdag en verslagje
Commissies:
Clubreizen: programma 2004..... 13
LPS: Clubkampioenschap stand en programma
 Uitslagen: Schiedam en NK Veteranen Vught
 Sectie Lange Afstand
 Agenda snelwandelen
 Continental Centurion, Connie Raijmakers..... 15
 Betwuse Nachttocht, Theo Klanke 16

 Wandelen en wat ik zoal tegenkom (6): Christiaan Koehler 17
 Promotie Kempische Wandeldagen 19
 Reis naar 'Down Under' 2: Peter van de Ven..... 20
 Constant aan de wandel, door Constant Dedel 26
 Met Euraudax langs Utrechtse kastelen, Henri Floor en Coos Verburg 28
 4^e Alblasserwaardse Wandel driedaagse, Jans v Griethuizen 31
 Hallo wandelaars, door Inge en Kees 33
 Van Houffalize naar Gouvy, Ad v Asten 35

Voorkaft: Vergezicht in de diepte Ardennen juni 2004. Ad
 Verder foto's van: Santiago (internet), Christiaan Koehler, Peter v/d Ven, Henri Floor, Jans v Griethuizen, Ad.
 Tekstvakken overgenomen of verwijzing of mening naar teksten in diverse bladen of internet.

LEDEN VAN VERDIENSTE:
 Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop, Mariet Ahlers,
 Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden en Ad Verbakel

<p><u>Ledenadministratie:</u> Jet van den Bersselaar Postbus 6155 5600 HD Eindhoven ☎ 040-252 4404 <u>Clubreizen:</u> Toon van Wordragen gironr. 70.68.01 t.n.v. OLAT-clubreizen Weert.</p>	<p><u>Startbureau:</u> Jos van den Bersselaar ☎ 040 -2524404 <u>Boetiek:</u> Mia Dielesen/Francien vd Laar ☎ 040-2552742/0499-471298 <u>Parkoersen:</u> Ad Verbakel ☎ 0413-212161 <u>OLAT-verzorging: Algemeen</u> Willem Schoonhen ☎ 040 - 2420422</p>	<p><u>Nijmegen</u> <u>Vierdaagse verzorging:</u> <u>Overnachting Vierdaagse</u> Hein Lenders ☎ 06-12074473 giro: 2608214 <u>OLAT-Wandelpaden:</u> Theo Tromp</p>	<p><u>Redactie OLAT-Nieuws:</u> Margriet Fischer Peter van de Ven Ad van Asten Lupinelaan 27 5691 WC Son en Breugel ☎ 0499-473767 (ook fax) a.h.van.asten@hccnet.nl <u>Verzending OLAT-Nieuws</u></p>
--	--	---	--

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Paul Canters, bestuursafg.
Mariet Ahlers, wedstrijdsecr.
☎06-24175221
e-mail: paul.canters@hetnet.nl
Hulstbosakker 47
5625 VS EINDHOVEN
e-mail: OLAT-LPS@zonnet.nl
Henk Plasman
Hans de Vries
Theo Tromp

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coördinatie
☎0499-473767

Lupinelaan 27
5691 WC SON
a.h.van.asten@hccnet.nl
a.asten1@chello.nl
Peter van de Ven
Margriet Fischer

Joop Wesseling, bestuursafg.

Clubreizen:

Toon van Wordragen
☎0495 - 537775
Jul. van Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
e-mail:
toon.van.wordragen@hetnet.nl
Simon Willems
Jan Hendrix
Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling, voorzitter.
Mia Dielesen
☎040 - 2552742
Diephuisstraat 24
5652 PA Eindhoven
e-mail:
m.dielesenbeerens@chello.nl
Hein Lenders
Jos van den Bersselaar
Ad Verbakel
Toon van Wordragen
Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem
☎ 040-2110413

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten, Peter van de Ven, Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

Voor 19 augustus 2004 voor plaatsing in ons septembernummer.

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

Post: Lupinelaan 27 5691 WC Son

**Juli-augustus 2004
JAARGANG 30, NR. 7**

Voorwoord

Als jullie dit lezen, hoop ik te mogen genieten van de prachtige natuur en de bergen in Oostenrijk. Zoals ieder jaar ontmoeten Leny en ik daar veelal dezelfde personen als voorgaande jaren, maar wat wil je als je al zo'n 32 jaar je vakantie doorbrengt in dezelfde omgeving.

Tijdens het Pinksterweekend hebben Leny en ik de 4 daagse van Diever in Drenthe gewandeld, en we hebben genoten van de prachtige bossen en heidevelden. De wandelroutes waren mooi en zeker de moeite waard. Je zou dit evenement kunnen vergelijken met de Kempische Wandeldagen van OLAT. Er waren zo'n 1500 deelnemers waaronder veel OLAT-leden en andere bekende gezichten. Ik ga geen namen noemen om te voorkomen dat ik iemand zou overslaan.

Commissies en bestuur zijn weer druk bezig met de voorbereidingen voor de Kempenlandtocht en de Kempische Wandeldagen begin augustus.

De Kempenlandtocht start op donderdagavond 5 augustus om 20.00 uur met de 110 km en om 23.00 uur volgt de 80 km.

Vrijdag 6 augustus gaat om 07.00 uur onze 3 daagse van start.

Ons Nijmeegse 4Daagse-verzorgingscomité heeft alles in gereedheid gebracht om de te verwachten toeloop vakkundig in goede banen te kunnen leiden. Dit jaar zal Martin van der Velden de coördinatietak bij het OLAT-verzorgingsteam overnemen van zijn zus Esther.

Hein Lenders zal als vanouds de wandelaars welkom heten op de Ganzenheuvel en degenen die er overnachten hun plaats aanwijzen.

Op maandag voorafgaande aan de Nijmeegse 4Daagse kunt u de OLAT-vertegenwoordiger vinden op de Wedren om uw bevestigingskaart in te leveren. Het is niet meer zo dat de vereniging de bondskorting ontvangt, die wordt voortaan bij de inschrijving in mindering gebracht. Wel is het voor de vereniging en u interessant als u de kaart inlevert, zodat we kunnen zien wie er voor de hoeveelste keer heeft deelgenomen.

Voor het eerst zullen wij ook op het parkoers van de Apeldoornse 4 daagse een kleine verzorgingspost inrichten voor OLAT-leden. Deze wandelaars kunnen daar tevens hun oproepkaart inleveren.

Met het Market Gardenpad zitten we goed op schema, de tijd begint nu af te tellen: op 1 juni was het nog 95 dagen, 22 uren, 40 minuten en 24 seconden tot de presentatie van het boekje.

Velen van ons hebben in de komende maanden vakantie en zo ook de redactie van OLAT-Nieuws, dus ons clubblad zal in augustus niet verschijnen.

Verder wens ik u allen, namens OLAT en mijzelf een zonnige en prettige vakantie toe, en vooral: kom gezond weer terug.

Tot over 2 maanden

Marinus van Roosmalen, voorzitter

VIERDAAGSEN APELDOORN en NIJMEGEN

Tijdens deze twee Vierdaagsen zijn elk jaar weer vele OLAT-leden aanwezig en het is al jaren een traditie om deelname aan deze Vierdaagse in ons OLAT-Nieuws te vermelden. Daarvoor vragen we uw medewerking.

Apeldoorn

Tijdens alle wandeldagen in Apeldoorn zal er een eenvoudige verzorgingspost van OLAT aanwezig zijn, waar OLAT-Leden herkenbaar, of op vertoon van hun lidmaatschapkaart, elke dag gratis een kop soep, thee of koffie krijgen. Deze post zal uitgerust worden met de herkenbare OLAT-(clubreizen) aanhanger en bemand door Conny Nakken en Johan Berkhof met natuurlijk het spandoek van de Kempische Wandeldagen. Op deze post kun je tevens doorgeven voor de hoeveelste keer je deel neemt. Dat kan ook op maandagmiddag bij Theo Tromp

Nijmegen

Zoals traditioneel gebruikelijk zal bij de OLAT-vlag Theo Tromp weer aanwezig zijn op de Wedren in Nijmegen: daar kun je van 12.00 tot 16.00 uur doorgeven voor de hoeveelste keer je deelneemt. Verder kan dat natuurlijk ook gebeuren door je meldingskaart of een briefje af te geven op de OLAT-verzorgingsposten onderweg of in de Ganzenheuvel.

**De OLAT verzorgingsposten tijdens de Vierdaagse Nijmegen
staan op de volgende punten:**

Dag 1:	Hoek Sillestraat/Nieuwslag, Parallelweg A325	(40+50 km)
	Oosterhoutsestraat, voor Oosterhout	(alle afstanden)
Dag 2:	Heumenseweg, net voor bord Alvema	(alle afstanden)
	In Beuningen, Houtduiflaan	(alle afstanden)
Dag 3:	Oosterkanaaldijk +/- 500 m na onderdoorgang snelweg	(alle afstanden)
	Grafwegen 2, Bredeweg, nog voor het dorp	(40+50 km)
Dag 4:	Kasteelsestraat, Overasselt, +/-500 m voor Overasselt	(alle afstanden)
	Cuijksesteeg, net voor bord Mook, +/- 1,5 km na pontonbrug Cuijk	(40+50 km)

Wadlopen naar Ameland

In het weekend van 4 en 5 september zullen we met een groep gaan wadlopen naar Ameland. Op vrijdag zullen we met eigen vervoer (carpooling) naar Pieterburen rijden, waar we de nacht zullen doorbrengen. Voor wie een bezoek aan het Zeehondencentrum wil brengen vertrekt er één groep al in de ochtend en die maakt na het bezoek een korte wandeling.

In de avond zullen de andere deelnemers zich daarbij voegen. Op zaterdagmorgen om 06.00 uur zullen we onder leiding van een waddengids de overtocht maken naar Ameland.

De bagage zal worden meegenomen naar het eiland met een auto, waar we zullen overnachten. 's Middags na de tocht gaan we een fietstocht maken om het eiland te verkennen. Op zondag maken we nog een wandeling op het eiland, en in de namiddag keren we huiswaarts. Mocht je belangstelling hebben, neem dan z.s.m. contact op met Theo Tromp want VOL = VOL

Medewerkerdag 2004

Op **zaterdag 11 september 2004** organiseren we een dag speciaal voor degenen, die zich hebben ingezet voor onze vereniging. Dit kunnen leden en niet-leden zijn die zich als vrijwilligers hebben ingezet tijdens de periode 2003/2004 voor onze evenementen of op andere wijze. Zoals bijvoorbeeld: verzorging, inschrijfbureau, jurylid, markeerders, maandblad, pijlers en ontpijlers, vierdaagse verzorging e.d.

Wandelwegen

In de komende periode heeft het Airbornepad Market Garden de volle aandacht en het vraagt ook veel inzet om alles tijdig in orde te krijgen. Maar aan de andere paden wordt ook gewerkt. Eerst even een paar geslaagden op de OLAT-wandelpaden.

Hertog Hendrikpad

467.	Elly Hölzken	Udenhout
468.	Leo van der Heijden-de Laat	Veghel
469.	Rina van der Heijden	Veghel
470.	A. Wijn	Eindhoven

Graaf van Hornepad

70	Wilma van der Heijden-de Laat	Budel
71	Wim van der Heijden	Budel

Graaf van Hornepad

De wandelgidsen van dit wandelpad zijn nagenoeg uitverkocht. Er zijn nog slechts enkele exemplaren bij de VVV in Weert, Eindhoven en in de boetiek verkrijgbaar. Pas in 2005 zal er een nieuwe editie uitkomen.

Airbornepad Market Garden

Ook de plaatsen Landerd (Zeeland) en Arnhem hebben nu definitief hun steun gegeven aan het wandelpad. De werkgroep, en vooral Marten Hogeweg, is druk bezig met de wandelgids, om in september een prachtige wandelroute af te krijgen. Mocht u mee willen helpen bij het onderhoud, u kunt zich nog steeds aanmelden.

Openingswandeling

De komende periode zal ook het draaiboek van de openingswandeling van 17 t/m 21 september zijn uiteindelijke vorm krijgen. Van verschillende kanten krijgen we verzoeken van gemeenten en comités om bij hun herdenking aanwezig te zijn of de toezegging dat ze ons zullen ontvangen. Waar mogelijk zal daar gehoor aan worden gegeven.

Het is mogelijk om op de 4e dag, maandag 20 september, mee te wandelen. De start is bij St.Wallrick in Overasselt om 08.00 uur. Dit punt is te bereiken met buslijn 54 van Hermes, een halfuurdienst vanuit Nijmegen en Grave. Ook kan men daar met eigen vervoer komen, en het beginpunt weer met de bus bereiken.

Er zijn verschillende afstanden mogelijk variërend van 20 tot ruim 40 kilometer.

Afhankelijk van de afstand stopt u in Berg en Dal, Nijmegen of Oosterhout. Van daar is het beginpunt gemakkelijk weer te bereiken met de bus. Tijdens de tocht kunt u het Nationaal Bevrijdingsmuseum 1944-1945 bezoeken. Onderweg worden enkele kransen gelegd. Verder zullen er wagen- en caférusten zijn. Deelname aan deze dag kost € 5,00 inclusief wandelgids €15,00. Men dient zich voor de tocht uiterlijk 1 september in te schrijven bij Theo Tromp tel. 0495-450325, e-mail m.h.tromp@hccnet.nl of op de Vierdaagsen.

Stort het inschrijfgeld op giro 214962 tnv OLAT-wandelwegen met vermelding "20 september"

30e Houffalize – Plombières 120 kilometer

Op dit moment hebben negen OLAT-leden doorgegeven dat ze willen deelnemen aan deze 30e lustrumtocht. Een zware tocht over 120 km. Midden in de nacht gaat men dwars door het bos. Je ziet dan een keten van lampjes daar doorheen slingeren. In het verleden namen er bijna 1000 wandelaars aan deel, nu zal het aantal rond de 300 liggen, maar daarom niet minder sfeervol. Onderweg zie je vele verlichte kerststallen, die overvloedig in België staan. Vele malen is OLAT met één of meerdere busjes naar deze tocht gereden om eraan deel te nemen. We gaan bekijken of er één of twee busjes zullen rijden. Een kleine OLAT-verzorging zal onderweg aanwezig zijn. De tocht wordt in groepen gewandeld, men kan kiezen tussen snelheidsgroepen van 5 tot 7,2 km per uur. De tocht wordt gehouden van vrijdag 17 op zaterdag 18 december en uitsluitend bij voorinschrijving. Wil je deze unieke tocht meewandelen, neem dan nu contact op met Theo Tromp, dan word je genoteerd bij de belangstellenden.

Teken, wandelaars en de ziekte van Lyme.

Door: Margriet

Zodra wij wandelaars de natuur intrekken, lopen we risico besprongen te worden door teken. Teken zijn kleine spinachtige diertjes, zo groot als een speldenknop die zich in de huid boren en zich daar tegoed doen aan ons bloed. Hebben ze genoeg van ons, dan verlaten zij ons weer en beginnen aan nageslacht.

Zo is de natuur, een prima cirkel van leven. Er zit echter een nadeel aan teken: 14 procent is besmet met een bacterie die de ziekte van Lyme kan veroorzaken.

Geen onschuldige ziekte. Beginnend met een rode ringvormige vlek rond de plaats van de beet, kunnen na een tijdje de symptomen bestaan uit klachten aan zenuwstelsel, gewrichten en zelfs hart.

Wat doen we ertegen?

Lopen we in gebieden waar veel teken voorkomen, dan kunnen we ons beschermen door kleding. Er bestaan ook smeersels die tegen teken beschermen.

Vooraf onder bomen, struiken en hoog gras is het risico groter. Vochtig en warm weer vinden ze fijn. Natuurlijk laten wij wandelaars ons door die kleine rotzakken niet weerhouden de natuur in te trekken, maar dames, let op waar je neerhurkt voor een plasje, vooral varens zijn berucht, en liefhebbers van twee-kontjes-hoog gras zullen wat extra maatregelen moeten nemen.

Teken zuigen zich niet direct vast, maar gaan eerst op zoek naar een lekker rustig plekje.

Zachte, warme, liefst vochtige plekjes zijn favoriet. Achter de oren, huidplooiën, knieholtes, oksels en liezen zijn plaatsen die je na een dagje natuur even moet **controleren**.

Wat te doen na een beet.

Hoe eerder een teek verwijderd wordt, hoe minder schade hij kan aanrichten.

Heeft een teek zich vastgezoegen, dan zijn er verschillende manieren om ze te verwijderen.

Er zijn tekeningen en tekenlasso's, die de voorkeur hebben, eventueel kunnen een pincet of nagels dienstdoen.

Ga niet eerst verdoven!!! Knijp de teek niet plat!!! Na verwijdering ontsmetten met alcohol.

Zorg ervoor dat de teek zich niet meer kan voortplanten (anders gezegd: dood hem).

Je kunt na elke tekenbeet naar de dokter rennen. Je kunt ook de plek goed in de gaten houden.

Verschijnt het eerste symptoom in de vorm van rode plekken, ga dan wel zo snel mogelijk naar een dokter, steeds meer dokters herkennen deze ziekte en weten wat te doen.

In dit stadium is een antibioticakuur afdoende.

Wil je meer weten over deze beestjes en wat ze kunnen aanrichten, bezoek dan eens www.tweevoeter.nl

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT-Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van de wsv OLAT.

Ledenadministratie

Jet van den Berselaar: Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven

☎040-2524404

e-mail: ledenadm@wandel-olat.org

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

Adreswijziging:

G.F.M. Heymans : nieuw adres : De Koppelle 183 5632 LH Eindhoven.

Aanmeldingen:

Lisette Janssens	Kerkakkerstraat 67	5551 TB Valkenswaard.	10-02-1957
Irma van de Zande	Ds. Kremerstraat 2	5591 GH Heeze.	26-07-1943
Dietmar Adam	Auf dem Langenfelde 14	66701 Düppenweiler	23-12-1956

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

Juli

15	Paul Canters	Helmond
	Iris Haubrich	Eindhoven
	Jan Boselie	Berlicum
	Jan van der Zanden	Geldrop/Mierlo
	Ad van Asten	Son
16	W. Verhoeven	Oss
17	Marco Timmermans	Veghel
	Pé Everaerts	Weert
	Annie Janssen	Neerkant
	Carien Boerkamps	Helmond
	Hans de Vries	Eindhoven
	Wim Kennis	Hapert
19	Wim van Hoof	Helmond
20	Ans Dahmen	Geldrop
20	Anja Peeters	Stramproy
21	Diana Linders-Kaker	Eindhoven
24	Anja van Kempen	Liempde
	Thea van Gelderen	Bladel
	Peter van de Ven	Meerveldhoven
25	Ben Duin	Nijmegen
	Will Breuer	Den Haag
26	Bernadette vd Poll	St.-Oedenrode
	Maria Ploegmakers	Eindhoven
	Irma van de Zande	Heeze
28	Anneke Hekker	Heeze
	Wim Lubberding	Eefde
29	Jan Bruel	Oss
	Trees Vermeulen	Son

30	Stefan Spruit	Utrecht
	Ria van Dijk	Waalre
31	Pieter Liebrechts	Heeze
	Peter vd Meijs	Eindhoven

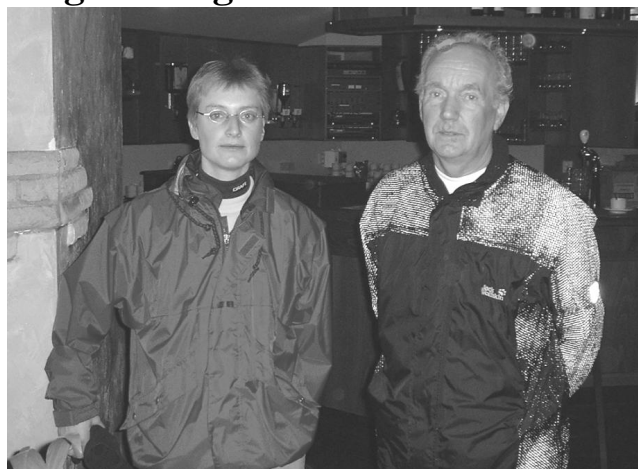
Augustus

1	Petra Verhagen-van Vught	Gemonde
	Ria Trienekes	Eindhoven
3	Els Scheepers	Weert
	Wilhelmien van Roon-vd Rijt	Best
4	Harry van Heel	Schijndel
6	Ria Mitchell Vermeulen	Best
	Angela de Boer	Ommel-Asten
7	Pia Heupink Boewens	Lieshout
	Henk Verbeek	Den Haag
	Ben Pauw	Heeze
8	Kor Heusdens-vd Wielen	Eindhoven
	Erwin Honig	Uden
	Ernst-Jan van Eck	Rotterdam
9	Marion Hoef-Amsterdam	Vierpolders
10	Joris Broeders	Eindhoven
	Sjannie van Hoof van Bussel	Helmond
	Nel Pennings	Geldrop
11	Sjaan Verbakel	Keldonk
	Martien Janssen	Deurne
	IJ de Bruijne	Maarheeze
12	Frans Willems	Luyksgestel
	Theo Bouwmans	Weert
	Riky Hak	St.-Oedenrode

	Jo Meulendijks	Maastricht		Marian Janze	Grot Ammers
	Loek Zwennes	Den Haag	30	Martin Verbakel	Keldonk
13	Jo van Lieshour	Heeswijk-Dinther		Mariet van Lanen	Someren
14	Ad Verbakel	Keldonk		Leo Hoogeveen	Nuenen
15	Robert van Aggelen	Deurne	31	Friets de Vries	Oirschot
	Harm Makken	Eindhoven		Truus Lutters	Oirschot
	Jos Donkers	St.-Oedenrode	September		
	Tomas Veerman	Huizen	2	Marianne Turksema	Eindhoven
16	Guus Hehenkamp	Haaren	3	Nelly Leijgraaf-Mols	Veldhoven
	Andre Liebrechts	Tilburg	4	Mat Crijns	Heeze
17	Francien Hink	Eindhoven		Truus van Vessem	Eindhoven
	Wil van der Velden	Geldrop		Piet van de Heyden	St.-Oedenrode
18	Tiny Bakker-Schokker	Rijpwetering	5	Ingrid Neijns	Valkenswaard
	Louis Oostvogel	Prinsenbeek		Iet Smits-Engelen	Son
	Agnes Wagemans	Eindhoven		Toos vd Hoof-vd Ven	Middelbeers
	Corry Nettekoven	Eindhoven	6	Tineke Coolen-Weijer	Nuenen
	Anton Leijgraaf	Veldhoven	7	Co Tops	Geldrop
19	Frans van Wijk	Eindhoven		Els de la Parra	Aarle-Rixtel
	Dick Doeleman	Elst (Gld)		Johan van de Hoogenhoff	Helmond
20	Annie Verbakel	Keldonk		Jose Daamen	Eindhoven
	Frans van den Meer	Heeze		Inge Tromp	Weert
	Jan Neggens	Eindhoven	8	A. Brouwers	St.-Oedenrode
	Kees van Vessem	Eindhoven	9	Maartje Geelen	Eindhoven
21	Bert van Rooy	Geldrop		Wim van Gemert	Eindhoven
22	Wil Paardekooper	Valkenswaard	10	Mirjan Naninck	Eindhoven
	Hans van Ginkel	Best		Fokke Hendriks	Heeze
23	Christiaan Koehler	Nuenen		Ewald Terra	Heesch
	Nellie van der Hofstad	St. Michielsgestel	11	Adri van der Pol-Comijn	Amersfoort
25	Maria Spaan	Beek en Donk		Peter Ruijters	Uden
	Marleen van Otterdijk-Schroen	Nederweert		Marieta Klein	Eindhoven
27	Harrie van Meer	Nuenen		Yvonne Geerden	Veldhoven
28	Toos Marijnissen	Breda	12	Annie van Doorn	Someren
	Willy vd Oever	St.-Oedenrode		Lies Wesseling	Berlicum
	Lambert Lieferring	Eindhoven	13	Dirk Hagens	Geldrop
29	Ria Hageman	Den Haag	14	Theo Weerman	Nuenen

Op weg naar Santiago de Compostela:

Pelgrimsdagboek: Marca en Evert

wandelschoenen vervangen en laat zijn oude schoenen achter. Mijn slaapzak blijft hier, omdat een lakenzak die we zelf hebben gemaakt praktischer is om mee te nemen. Deze gastvrije familie zal alles in september mee naar Nederland brengen.

Bouglon

11-5-2004

..... Vanuit Eymet gaan we op weg naar Seyches via Miramont. Hier gaan we over de drukke weekmarkt naar de kerk om een stempel te halen. Natuurlijk hebben we veel bekijks. Toch wel leuk. Terwijl we op zoek zijn naar de juiste weg richting Seyches, worden we aangesproken door twee spontane Nederlanders. Ze hebben een huis op anderhalve kilometer van Seyches en ze bieden ons spontaan onderdak aan. Dit slaan we niet af en we hoeven nog maar 6 kilometer te lopen en zijn dan bij hun woning. We worden gastvrij ontvangen. Evert helpt nog mee om de heg te snoeien, zodat alles er weer *pico bello* uitziet.

Na een heerlijke Hollandse maaltijd is het goed slapen. We laten hier nog wat kilo's aan bagage achter. Evert heeft zijn

Na een goed ontbijt gaan we op weg naar Marmande-en-Bouglon, waar we in een luxe chambre d'hotels terecht kunnen. Het weer is nu weer zomers en we genieten volop van de groene natuur en de kersenbloesems.

Sauveterre de Bearn

18-5-2004

Sinds vorige week is het weer alleen maar beter geworden. Vandaag was het zelfs 32 graden.

We hebben het nationaal park in 2 dagen tijd doorkruist en onderweg in het enige hotel gegeten en geslapen. We waren daar samen met vrachtwagenchauffeurs en kregen dus stevige kost geserveerd. Erwtensop met ongeveer een pond vlees per persoon, verder aardappels, vlees, groente, brood en sla, kaas en nog een nagerecht. Stevige kost om de volgende dag op verder te lopen naar St.Justin.

Hierna wandelden we naar Mont de Marsan en Hagetimau. In St. Sever wilden we een stempel halen, de kerk was open en het was er zelfs druk, want direct na onze aankomst daar zou de dienst voor de eerste communie beginnen. De pastoor had echter geen tijd voor, maar wel stonden in een mum van tijd de helft van de kerkbezoekers om ons heen. Een dame was genegen om met ons mee te lopen naar het klooster en zo kregen we toch een stempel.

Die avond was er in Hagetimau geen onderdak te vinden, tot er plotseling een Franse dame en man naar ons toe kwamen: we mochten bij deze familie slapen en eten en dat alles voor niets. De man was voorzitter van het Franse "Leger des Heils" en hij vindt dat mensen in nood (zoals wij) geholpen moeten worden. Evert heeft alweer een tuin opgeknapt, door het gras van deze familie te maaien en ik heb de strijk even weggevoerd. Zoals jullie merken is het niet altijd een wandelvakantie, maar soms zelfs een werkvakantie! Toch geweldig dat er zulke spontane en gastvrije mensen ons pad kruisen op een moment dat we ze het hard nodig hebben.

Vanaf hier wandelen we naar Orthez, via het pelgrimspad dat we nu blijven volgen.

Nog 2 dagen lopen en we zijn in St.Jean Pied de Port en gaan dan Spanje in. Voorlopig hebben we even genoeg van Frankrijk gezien, wat niet wil zeggen dat we er ons hebben verveeld of dat het niet mooi zou zijn. Integendeel, het is een schitterend mooi land.

Ook ik (Marca) heb inmiddels nieuwe schoenen, van de ene op de andere dag was de zool tot het canvas toe versleten. Er zat een gat in van ruim een centimeter.

Puente la Reina

23-5-2004

De Pyreneeën zijn we inmiddels over en ook hebben we de eerste kilometers op Spaanse grond afgelegd.

Sinds de laatste keer hebben we nog een paar mooie tochten in Frankrijk gehad naar Ostabat via St.Palais en een geweldige klim naar Chapelle de Soyarce, vanwaar we een mooi uitzicht hadden op de besneeuwde toppen van de Pyreneeën. En de laatste dag in Frankrijk naar St.Jean Pied de Port waar we in een goede en gezellige herberg L' Esprit overnachtten.

Na een goed ontbijt begint dan op 21-5-04 de tocht over de Pyreneeën. Het weer is droog en zonnig, maar helder en dus heel veel mooie vergezichten onderweg. We worden beloond voor onze inspanning. Het gaat met ons beiden goed en we besluiten om niet in Roncevalles te stoppen maar 3 km. verder in Burguete.

Van hieruit met een pittige klim en afdaling via rots en grindpaadjes naar Larrasoaina. Deze dag lijkt zwaarder te worden dan de doorsteek over de Pyreneeën. We besluiten toch naar Pamplona door te lopen en worden overvallen door onweer en stortregen. Als we in Pamplona een slaapplek hebben, vallen we als een blok in slaap.

Het is inmiddels weer droog en zonnig en vanuit Pamplona zijn we via de weg met de vele windmolens naar Puente la Reina gelopen.

Het is een oud plaatsje dat naast de bekende brug en oude gebouwen weinig te bieden heeft.

We hebben een goede "herberg /refugio" onder een hotel gevonden. Alles keurig netjes en inclusief eten en wasmachine en droger.

Dus morgen kunnen we weer fris en schoon op pad.

Villafranca Montes de Oca

29-5-2004

Dit was onze eerste volle week in Spanje en ook meteen volop zon.

Na Puente la Reina en via omwegen en een grote bouwput, vanwege aanleg van een nieuwe snelweg, komen we in Estella en overnachten daar in 'Villamayor de mon jardin'.

Het eten is hier goed en lekker. We kunnen hier in onze eigen taal praten met de Nederlandse beheerders.

Via veel stoffige en lange wegen gaan we op weg naar Viana, waar we gelukkig niet in de refugio hoeven te overnachten, maar in een hostel terecht kunnen.

We zijn hier vroeg en hebben tijd over om naar de kapper te gaan en boodschappen te doen.

De eerste dagen in Spanje kampen we beiden met buik- en darmklachten, met het gevolg dat we ook sneller vermoeit raken dan normaal.

Vanuit Viana gaan we via Logrono, door een mooi recreatiegebied, naar Navarete.

De volgende dag ondernemen we een lange tocht naar Najera en gaan vervolgens zelfs door tot Santo Domingo. Hier vinden we onderdak bij de nonnen en besluiten een rustdag te nemen. Allebei hebben we nog last van de darmen en misselijkheid. We willen een dag onze krachten sparen en onder de mensen blijven.

Spanje is stoffig en saai ten opzichte van Frankrijk en ook de mentaliteit van de mensen valt ons tot op heden tegen.

Na deze rustdag waren we van plan om tot Belorado te gaan, maar omdat we merkten dat alles weer goed ging besloten we door te lopen naar Villafranca Montes de Oca.

De mensen lijken ook weer wat aardiger te worden, maar dat kan ook schijn zijn, omdat we zelf meer zijn uitgerust en nu ook meer genieten van de omgeving dan een paar dagen geleden.

De rugzak lijkt elke dag zwaarder te worden. Zouden we stiekem al aan het aftellen zijn naar het einde?

We lopen echter elke dag weer met veel vreugde en plezier en zien het lopen nog steeds niet als een moeten.

La Virgen del Camino

5-6-2004

Als de planning die we gemaakt hebben voor de laatste 350 km klopt, gaat dit waarschijnlijk de een na laatste brief worden.

We hebben de afgelopen week echt kilometers gevreten. Dagen van 35 t/m 41 km . in een warm Spanje van ongeveer 30 graden. We vertrokken al vroeg tussen 5.30 en 6.00 uur en liepen dan nog in de duisternis. We hadden beiden het Kennedymars-gevoel wat we zo goed kennen. Zo konden we de grootste warmte voor zijn en rond 13.30 uur waren we elke dag gesetteld en opgefrist.

Na Burgos zijn we de volgende grote stad Leon ook al gepasseerd.

Tijdens de afgelopen week hebben we in een gloeiend landschap gelopen met veel agrarisch gebied (graanvelden). We zijn beiden weer goed van gezondheid en trekken er daarom flink aan. We profiteren van de kracht die we momenteel hebben, maar we waken ervoor om te diep te gaan.

Het wordt steeds drukker op de Camino en het is een rare gedachte dat vele duizenden ons over deze historische weg zijn voorgegaan en nog velen ons daarover zullen volgen.

De refugios zijn vaak al aan het begin van de middag vol en de hele vloer wordt dan ook nog met matrassen vol gelegd, maar soms moeten er toch nog mensen een ander onderkomen zoeken of genoeg nemen met een plaatsje buiten het gebouw. Gelukkig hebben wij tot op heden nog steeds onderdak gevonden.

We lopen nog steeds met heel veel plezier, maar verlangen beiden toch ook naar huis.

Je hebt nog 350 km wandelen voor de boeg, maar bent in gedachten al vaak met de terugreis en je thuiskomst bezig.

Laten we eerst de finish maar zien te halen, maar dat moet lukken.

Lavacolla

12-6-2004

De allerlaatste brief van de pelgrims. We zitten nu op maximaal 15 km van de kathedraal van Santiago en hopen morgenvroeg ons einddoel te bereiken. We hebben de afgelopen week vleugels gekregen. We zijn elke dag vroeg vertrokken om bij een dan nog goede temperatuur kilometers te maken. Het is wel goed uitkijken om in het donker, zonder valpartijen en verkeerd lopen, de juiste weg te vinden. Maar met een goede zaklamp is het ons toch steeds gelukt, al heb ik (Marca) wel een kapotte knie en vandaag ternauwernood een zwempartij overleefd.

Overdag hebben we temperaturen van 30 graden of meer.

Gelukkig hebben we, hoe dichterbij Santiago komen, meer bossen of andere begroeiing om ons heen, die ons de nodige verkoeling bieden.

We zijn beiden moe, maar hopen morgen met een voldaan gevoel Santiago binnen te kunnen wandelen. Het was een geweldige uitdaging die we met steun van elkaar hebben volbracht. Een topprestatie waar we beiden met trots op mogen terugkijken en die ons een hele ervaring rijker heeft gemaakt.

Santiago de Compostela

13-6-2004

De finish hebben we rond 10.00 uur bereikt, beiden voldaan en moe. Je bent hier dan wel gewoon een van de zovelen, die elke dag finishen. Voor ons is het toch bijzonder en we beleven de finish elk op onze eigen manier, en we betuigen onze familie en collega's dank dat we dit mochten beleven. Een tocht van 2425 km die we met elkaar in 79 dagen hebben volbracht. We hebben zelf moeten lopen, maar zonder elkaars steun was de tocht nog zwaarder geweest dan hij al is.

Groetjes Evert en Marca

OLAT wenst Marca en Evert van harte geluk met het volbrengen van deze pelgrimstocht naar Santiago de Compostela.

INITIATIEFGROEPEN:

HET WANDELCAFE 2004 OP DE 3^E WOENSDAG VAN DE MAAND

Woensdag 18 augustus bovenzaal café-zaal De Zwaan, Kapelstraat 23, 5591 HC Heeze

19.00 uur start Wandeling van 7 kilometer

20.15-21.45 uur Demonstratie Nordic Walking. Om daadwerkelijk deel te nemen aan deze training dient men €10,- voor niet-leden en €7,- voor leden te betalen. Hiervoor dient men zich zelf op te geven bij Mareille van der Velden tel. 0413-379939 of email: info@worksjop.nl. Daarbij dient u ook uw lengte te vermelden i.v.m. de lengte van de stokken.

21.45-22.30 uur gezellig nababbelen

Woensdag 15 september zaal Strandbad Nuenen, Enodedreef 3, 5674 TG NUENEN

19.00 uur start wandeling van 7 kilometer onder leiding van Jo Willems

20.45-21.45 uur Lezing en Dia Tour Airborne Wandelpad Market Garden

21.45-22.30 uur gezellig nababbelen

Woensdag 20 oktober café-zaal De Zwaan, Kapelstraat 23, 5591 HC Heeze Sluitingavond seizoen

19.00 uur start zaklamp wandeling van 6 kilometer

20.45-21.45 uur Dia La Palma een wandelparadijs

21.45-22.30 uur gezellig nababbelen

Kosten voor leden 0,50 euro en voor niet-leden 1,50 euro per avond.

“Wat je thuis laat is mooi meegenomen”

Door: Margriet

Dat is een uitspraak die je in rugzakkenland vaak hoort. En niets is minder waar.

Bij de keuze van je uitrusting voor trekkings zul je telkens weer de vraag moeten stellen: heb ik dit echt nodig? Met pakken beginnen we onderin de rugzak met de **tent en haringen**. Heb je die nodig of kun je ook in (jeugd)herbergen, berghutten, refugios of gites terecht? Want een tent betekent ook een **matje** en **slaapzak**. Die komen dan bovenop de tent in de rugzak, want die heb je slechts een keer per dag nodig. Bij de tent zitten ook de **reserveschoenen**.

In een doorzichtige draagtas stop je de reservekleding, bestaande uit **broek, shirt, trui en blouse**. In deze tas stop ik ook de **handdoek** en een **lakenzak**. In een tweede doorzichtige draagtas zit het **ondergoed en sokken**. Over de hoeveelheid ondergoed ontstond tijdens het OLAT-wandelcafé van mei een aardige discussie, dus ik noem geen aantallen. Probeer wel steeds op de plaats van bestemming je wandelkleding te wassen, zodat je die de volgende dag (eventueel nog wat vochtig) weer kunt

aantrekken. Dan komt de **toiletta's**, die je naar behoefte kunt vullen. Bedenk dat **zeep** minder weegt dan een fles doucheshampoo, maar als je iets kunt vinden waarmee je haar, lijf en kleding kunt wassen, zit je goed. Heb je een grote toiletta's, dan kun je daar ook medische zaken in kwijt, zoals **blarenpleisters, zalfjes, pillen**, ook een **zaklampje** heeft daar een goede plek.

In mijn rugzak ontbreekt nooit een survivaltasje waarin de meest **vreemde zaken** in de loop der tijd een plekje hebben gevonden: elastiekjes, pleisters, potlood, markeerstift, krijtje, potlood, leukoplast, **tekenlasso** (zie artikel over teken), zakmes met schaar, aansteker, veters, rubber handschoenen, pijnstillers, post-its.

Dan komen de kookspullen, bestaande uit **pannenset, brander en brandstof**. Ook hier kun je afwegen of het extra gewicht noodzakelijk is, of dat je ergens al dan niet goedkoop kunt eten.

Bedenk dat zowel (reserve)brandstof als voedsel en eventueel kookwater een behoorlijke gewichtsvermeerdering van je rugzak veroorzaken.

Dan een doorzichtige draagtas met **voedsel**. Daar kun je afhankelijk van de omstandigheden van alles indoen. Houd rekening met bederf: vlees kan bederven, chocolade kan smelten. Brood en kaas zijn prima, ook oud nog eetbaar als de honger groot genoeg is. Crackers en een blikje vis altijd goed.

Altijd klaar om te pakken liggen bovenin de rugzak een **regencap** en een **windjack**.

Deze kunnen bij wisselend weer eventueel onder de banden aan de buitenkant worden gestopt. Een andere goede plek hiervoor is het onderste vak van de rugzak, bij de tent.

In het deksel van de rugzak komen lichte artikelen die bij de hand moeten zijn, zoals: **beurs**(denk eraan, niet te veel muntgeld), **gsm**, **waardepapieren**, **zakmes**, **lepel**, **blikopener**, **zonnebril**, **hoedje**, **reddingsdeken**. Ook

kompas, **fluitje** en **fototoestel** kunnen hierin, als je ze niet in je broekzak stopt.

Voor zover nodig verpak je alles; het verzendhoesje van OLAT-nieuws is daar heel geschikt voor.

Dan heb ik nog twee zijvakjes aan mijn rugzak, waar ik bij kan zonder mijn rugzak af te doen, daarin zitten een **waterflesje**, **wandelkaarten** en boekjes, **tentstokken** en **wandelstokken**.

Laat bij elke aanschaf het gewicht en gebruiksgemak meetellen. Deel je rugzak in naar gewicht en gebruik. Zoals je gelezen hebt in dit artikel gebruik ik graag doorzichtige plastic draagtasjes omdat je dan direct kunt zien waar wat zit. Het zwaarste gewicht dicht tegen je rug aan, lichte dingen zoveel mogelijk bovenin. Experimenteer met andere indelingen, maar hang geen zaken aan de buitenkant; er zijn al heel wat interessante dieren gevlucht voor rammelend bestek en bekertjes.

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep wandelaars van ± 30 á 35 mensen om met elkaar zo'n 20 km te wandelen. Genietend van de natuur en wandelend in een leuk tempo brengen we met elkaar de dag door en zijn meestal ± 15.30 uur weer terug. Soms hebben we rond de middag een pleisterplaats. Zo niet, dan eten we het meegebrachte lunchpakketje op aan de rand van een ven of midden in het bos. Als we onderweg iets tegenkomen waar we bij stil kunnen staan b.v. een molen, een kijkhut of een mooi uitzichtpunt dan doen we dat.

Wie zin heeft om ook eens mee te doen hoeft zich niet aan te melden. Gewoon op tijd bij het vertrekpunt zijn is voldoende. Wel graag eten en drinken voor onderweg meenemen.

Kosten zijn er niet aan verbonden, behalve de evt. consumpties die gebruikt worden.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Tot ziens en veel wandelplezier.

Meer informatie?

Truus v. Vessem tel 040-2110413,

Jos Scheepers tel 0495- 535848

Zomerprogramma 2004 wandelen op dinsdag

Datum	Route	Startpunt	Postcode	Plaats
20-jul	Dennendijkse route	café Lommus, Vorstermansplein 24 a	5725 AM	Heusden (bij Asten)
3 aug.	Mispeleindroute	café Dorpszicht, Dorpsplein 2	5094 GJ	Lage Mierde
17 aug.	Cartierheide	camping ter Spegelt, Postelseweg 88	5521 RD	Eersel
31 aug.	Goorroute	café de Volmolen, Volmolen 1	5561 VH	Riethoven
14-sep	van Eindhoven naar Heeze	NS station, centrumzijde	5611 AC	Eindhoven
28-sep	het Rulse laarzenpad	manege Meulendijks, Strabrechtseheideweg 6	5591 TZ	Heeze
12 okt.	Buulder Aa route	café Boszicht, Past.Thijssenlaan 1	6029 RL	Sterksel
26 okt.	Achter 't Achtereind	pannenkoekhuis "de Clown", Valkenswaardseweg 31a	5595 XB	Leende

Wandelen op dinsdag,

Om de 14 dagen wandelen ze, de vrienden van OLAT, die houden van de natuur.

Het mag in een straal van 30 km. rondom Eindhoven. Ze hebben over hun hart gestreken om voor een keer iets verder te gaan. Op 25 mei werden de wandelaars op de Steenovensebaan 55 in Rijen door Piet ontvangen. Koffie/thee met cake stond klaar.

Normaal wordt er om 10.00 uur gestart. Nu 10 min. later want er werd nog even gewacht op laatkomers/filerijders. Dus 10.10 uur werd gestart met ongeveer 15 personen, heel enthousiast. Het was heel afwisselend, eerst een stukje fietspad, daarna bospad afgewisseld met heerlijke stukken lekker los wit zand. Daarna weer een stukje harde weg en weer bospad. Het weer werkte ook geweldig mee. Voor de lunch was de jas of trui al uitgedaan. Gezellig gepicknickt en weer verder wandelen.

Ook nog gelegenheid onderweg voor een pintje of een ijsje voor de liefhebbers. Langs natuurgebied -oerbos - duiventorens en vleermuiskeiders. Er scheen een lekker zonnetje. Al babbelend kwamen we ongemerkt na 22 km weer terug bij de start. Daar was nog koffie/thee

of frisdrank. Iedereen was er van overtuigd, het was een prachtige dag. Echt de moeite waard. Voor herhaling vatbaar. Jammer voor de thuisblijvers. Die hebben een mooie natuurroute gemist. Wij wensen jullie nog veel wandelplezier!

Met groetjes, de zussen van Piet

COMMISSIES

Clubreizen

Data clubreizen 2004

Zaterdag 21 augustus 2004	GR 573	Sart Lez Spa – Pepinster
Weekend 25/26 september 2004	Eifel JHB Gerolstein	Mürtenbach-Gerolstein, Gerolstein-Daun
Zaterdag 23 oktober 2004	GR 512	Diest - Houwaart

Reglement Clubreizen OLAT

Inschrijven minimaal een maand van tevoren met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand door overmaking van het bedrag op **gironummer 70.68.01 t.n.v. w.s.v. OLAT te Weert**, onder vermelding van: datum clubreis en het aantal personen dat deelneemt en de gewenste opstapplaats.

Prijzen zijn onder voorbehoud.

Kosten dagtocht:	OLAT-leden	€17,50	Kosten weekend:	OLAT-leden	€50,00
	Niet-leden	€21,00		Niet-leden	€60,00

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er plaats vrij is.

Indien men op woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft ontvangen, kan informatie worden gevraagd tot vrijdagavond bij Toon van Wordragen, telefonisch bereikbaar op ☎ 0495-537775

Afmelding op ☎ 0495-537775

Bij afmelding **tot uiterlijk 10 dagen voor de tocht** kan de betaling worden doorgeboekt naar de volgende tocht.

Op uw verzoek kan 't bedrag (minus €1,10) dan worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of doorgeboekt.

Opstapplaatsen en -tijden:

Eindhoven NS (Fuutlaan)	7.25 uur
Weert NS	8.10 uur

En bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres: Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert,
☎ 0495-537775 E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

LANGE AFSTAND PRESTATIE en SNELWANDELEN

Stand Clubkampioenschap per 24 juni

1	10810	Ernst Westerhoff	24	2155	Frances Rouppe v/d Voort	46	650	Rolf Craanen
2	9915	Boetje Huliselan				47	630	Johan v/d Hoogenhoff
3	6840	Klaas Bakker	25	1910	Peter Koolen	48	550	Dietmar Adam
4	6525	Hans de Vries	26	1780	Servee Derks	49	515	Henk Plasman
5(1)	6465	Hanny Klumpkens	27	1465	Ben Duin	50	500	Evert van Ampting
6	6380	Theo Klanke	28	1425	Co Tops	(7)	500	Jeannette v Boerdonk
7	5510	Henk Vink	29	1420	Alfred Verkoelen	(7)	500	Jans v Griethuizen
8	5420	Hugo Prinsen	30	1415	Cor vd Heijden	(7)	500	Marca Nelen
9	4600	George v/d Boogerd	31(3)	1380	Henny vd Haring		500	Cees Punselie
10(2)	4015	Connie Raijmakers	32(4)	1360	Reny Heymans	55(10)	425	Annelies Hellings
	4015	Huub Raijmakers	33	1355	Theo Tromp	56	385	Bert Timmermans
12	3440	Sjef Koolen	34	1185	Herman Claude	57	380	Wim Brooymans
13	3345	Mart Douven	35(5)	1140	Mariet Douven-Mackus		380	Gerrit Legierse
14	3130	Ad Martens	36	1130	Ad Verbakel		380	Wim Peters
15	3080	Frits Mennen	37	1120	Joop Krul		380	Louis Vernie
16	2825	Ad Mollen	38	1020	Marco Timmermans	(11)	380	Caroline Dinnissen
17	2720	Wim van Gemert	39	900	Stephan Gauer	(11)	380	Anita Camp
18	2650	Pe Everaerst	40(6)	880	Anja van Kempen		380	Jan van Boerdonk
19	2335	Piet de Ruiter	41	775	Wim v/d Wittenboer		380	Wim Coolen
20	2320	Erik Dikken	42	760	Theo Gijzen		380	Ad van Asten
21	2280	Rob Keetlaer		760	Cees Mol		380	Piet Bernaerts
22	2205	Ron Timmermans	44	750	Paul Canters		380	Hans Bontekoe
23	2200	Richard van der Pol	45	680	Hans Brongers		380	Ben Smeenk

380	Jack Hendriks	(13)	250	Doortje v/d Akker	(13)	250	Margriet Fischer
70	Ton van Dijk		250	Louis Claassen		250	Tjeu v/d Kerkhof
(13)	Jet v/d Bersselaar	(13)	250	Lineke v/d Gaag	77(17)	50	Inge Mol v. Egmond

Competitieprogramma 2004 OLAT-clubkampioenschap

5-aug	Geldrop	L.A.	110-80 km	500	en de afstand	
20-aug	Ooltgensplaat	L.A.	110 km	410		
21-aug	Melderslo	L.A.	80 km	380	bonus <13 uur	
21-aug	Breda	L.A.	80 km	380		
21-aug	Lelystad	Eur	100-125 km	300-325		
4-sep	A'dam-Tilburg	L.A.	125 km	425		
10-sep	Etten Leur	L.A.	80 km	380	bonus <13 uur	
10-sep	Zeewolde	L.A.	110 km	410	bonus <18 uur	
10-sep	Haaksbergen	L.A.	80 km	380	bonus <13 uur	
11-sep	Waalwijk	L.A.	80 km	380	bonus <13 uur	
17-sep	Bergeijk	L.A.	80 km	380	bonus <13 uur	
18-sep	N'megen-R'dam	L.A.	160 km	500		
24-sep	Leerdam	L.A.	80 km	380	bonus <13 uur	
25-sep	Bennekom	Eur	100-125 km	300-325		

Voor startlocaties, -tijden en andere voorwaarden zie de kalender van de Sectie Lange Afstand en/of het LWP
 OLAT-leden die met succes hebben deelgenomen aan een tocht uit ons competitieschema vragen wij dat te melden aan
Ad van Asten: tel: 0499-473767 e-mail a.h.van.asten@hccnet.nl

Een wekelijkse update van het puntenklassement vindt u op: <http://members.chello.nl/a.asten1/kampioen.htm>

Uitslag RWV Wandelweekend Schiedam 29-30 mei 2004

100EM (160,928 km)

Pl	Naam	Ver.	Tijd	km/u
1	Sandra Brown	Surrey	19.18.08	8,3
2	Patrick Krols	RWV	21.11.47	7,6
3	Boudewijn Blom	RWV	21.40.35	7,4
4	Ad Martens	OLAT	21.41.27	7,4
11	Hugo Prinsen	OLAT	23.11.31	6,9
13	Connie Raymakers	OLAT	23.26.28	6,9
13	Huib Raymakers	OLAT	23.26.28	6,9
17	Ernst Westerhoff	OLAT	23.30.01	6,8
18	Theo Klanke	OLAT	23.30.01	6,8
19	Boetje Huliselan	OLAT	23.43.55	6,8

100km

1	Victor Mennen	Unitas	11.23.11	8,8
2	L. Schaerlaeckens	Sparta	12.07.51	8,2
3	Mario Immink	RWV	12.10.17	8,2
6	Pé Everaerts	OLAT	13.24.22	7,5

50EM (80,468 km)

1	Rien Minheere	RWV	9.52.02	8,2
2	Ties v d Berg	Arend	10.22.47	7,8
3	George vd Boogerd	OLAT	11.08.44	7,2
4	Dietmar Adam	OLAT	11.10.02	7,2
5	Klaas Bakker	OLAT	11.12.16	7,2

6	Henk Vink	OLAT	11.27.24	7,0
7	Joop Krul	OLAT	11.27.25	7,0
10	Ad Mollen	OLAT	11.54.53	6,8

24 uur					
	Naam	Ver	Afstand	Tijd	km /u
1	Patrick Krols	RWV	180,904	24.07.49	7,5
2	Piet vd Kroft	RWV	173,934	24.06.17	7,2
3	Jos van Gulp	RWV	169,928	24.06.17	7,0
5	Hugo Prinsen	OLAT	166,910	24.02.18	6,9
8	Ernst Westerhoff	OLAT	163,892	23.59.31	6,8
9	Theo Klanke	OLAT	163,892	23.59.31	6,8
10	Boetje Huliselan	OLAT	162,904	24.00.33	6,8
14	Ad Martens	OLAT	160,928	21.41.27	7,4
17	Connie Raijmakers	OLAT	160,928	23.26.28	6,9
17	Huib Raymakers	OLAT	160,928	23.26.28	6,9
25	Hanny Klumpkens	OLAT	138,868	24.06.09	5,8
37	Hans de Vries	OLAT	108,850	18.27.45	5,9
40	Richard vd Pol	OLAT	108,850	22.42.53	4,8

NK Veteranen Vught 12 juni

Zaterdag 12 juni vond het Nederlands Kampioenschap snelwandelen voor veteranen plaats bij de Vughtse sportvereniging Prins Hendrik.

Aan de start verschenen in totaal 21 snelwandelaars, waaronder 3 OLAT-leden: Ad Martens, Boetje Huliselan en Bert Timmermans. Boetje kwam uit voor OLAT. Ad en Bert kwamen voor een andere vereniging uit.

Boetje Huliselan startte in de klasse 45+ en liep de allereerste baanwedstrijd van zijn leven in een formidabele tijd van 29.47,67. Hiermee kwam hij meteen in het bezit van de bronzen medaille. Een geweldig resultaat voor een debutant. Bert Timmermans werd in deze categorie vierde. Ad Martens is in zijn klasse 55+ ook als vierde geëindigd.

NK Veteranen Vught 5 km, 12 juni 2004

Plaats	Naam	Ver	Tijd	km/u	55-60 jaar				
45-50 jaar					1	Alex Wijsman	LAT	28.57,22	10,36
1	Richard Leijenaar	R.W.V.	24.54,32	12,04	2	Tjabel Ras	RWV	30.45,09	9,76
2	Jan Cornelis	Holten	25.00,49	12,00	3	Ad van Oijen	Weert	30.53,30	9,71
3	Boetje Huliselan	OLAT	29.47,67	10,07	4	Ad Martens	DJA	31.11,00	9,62
4	Bert Timmermans	RWV	30.26,93	9,85	5	H v Wakeren	Unitas	33.10,31	9,04
5	Wim van Bremen	RWV	31.59,70	9,38	6	Philip Krul	RWV	33.43,17	8,90
					7	K Bunschoten	RWV	35.13,49	8,52

Agenda snelwandelen en prestatietochten

Datum	Plaats	Ver.	Informatie
23 juli	Binche (B)	GOSP	Snelwandelen. Mannen : 20km, vrouwen 10 km, jeugd : korte afstanden
22 juli t/m 1 aug.	Aarhus (DK)	EVAA	EK atletiek Veteranen. 26.7 baanwedstrijden : M+V 5 km. 29.7 wegwedstrijden : Vrouwen 10 km, heren 20 km.
31 juli	Nog onbekend	RWV	Recordwedstrijden snelwandelen. Mannen : 2uur/30km, vrouwen : 5km, junioren : 5 en 3 km, Pupillen : 1km
08 aug.	Charleroi, (BEL)	R G S	30ste Grote Prijs Robert Schouckens . Vrouwen en mannen : 20km, jeugd : korte afstanden.
13 t/m 29 aug.	Athene (GRI)	IOC	Olympische Spelen. 20.8 9.00 uur: Mannen 20 km 23.8 9.00 uur: Vrouwen 20 km, 27.8 7.00 uur: Mannen 50 km
	Charleroi (BEL)	R G S	Kamp. van België Arbeidersverbond. Vrouwen : 5km, mannen : 10 km, jeugd : korte afstanden.
21-22 aug.	Colchester (ENG)		100 EM centurian race. Inschrijven : Piet.Jansens@12move.nl . Geïnteresseerden voor dit evenement worden verzocht om dit zsm kenbaar te maken bij Hans de Vries (havries@capgemini.com of 06-20133971). Dan kan gezamenlijk vervoer en eventueel OLAT-verzorging worden georganiseerd.
28/29 aug.	Apeldoorn	AV'34	NK 20km op de baan. Inlichtingen: www.rqg.nl/rwv
3 sep.	Zaandam	Zaanland	baanwedstrijden
20/21 sep.	Roubaix		28 uur van Roubaix

De Sectie Lange Afstand

25X MASTER KENNEDY WALKER

Jan Steven Bakker Wijk bij Duurstede

MASTER KENNEDY WALKER

Inno Rietberg Lichtenvoorde

C.A.M. Gosens Gilze

SUPER KENNEDY WALKER

M. Biesmans Weesp

kende onderscheidingen toe aan:

Inno Rietberg

C.A.M. Gosens

KENNEDY WALKER

P. Scheenloop

A. Dingemans

Inno Rietberg

Lichtenvoorde

Gilze

Zoetermeer

Wissenkerke

Lichtenvoorde

LONG DISTANCE WALKER

066 Adrien Top, Overijse (B), Audax Oudergem

MASTER LONG DISTANCE WALKER

037 Jo Leijtens, Drunen, RWV

25X LONG DISTANCE WALKER

015 Marry Heuvelman, Ouderkerk a/d IJssel, WS'78

40X LONG DISTANCE WALKER

002 Ernst Westerhoff, Drunen, OLAT

CONTINENTAL CENTURION

Door: Connie Raijmakers

Na zo'n 40 jaar Vierdaagse-ervaring en ruim 5 jaar ervaring met wandeltochten van 80 km of meer zijn wij, Connie en Huub, CC320 en CC321! In het Wandelweekend 2004 van de RWV hebben we de 100 EM binnen 24 uur gelopen. Huub wilde al een aantal jaren centurion worden, voor mij hoefden die rondjes niet zo. De Nacht van Loon op Zand viel me iedere keer weer tegen. Maar ja, liefde is misschien samen proberen centurion te worden?

Vorig jaar hakten we de knoop door: we gingen trainen voor een poging op het wandelweekend van OLAT in Weert. Maar in de week voor het bewuste weekend werd het erg warm: het zou die zaterdag 30° worden. Onze afspraak was, dat we er onder die omstandigheden niet aan zouden beginnen. Huub stelde voor dan maar voor de 100 km te gaan. Ik voelde er eigenlijk niets voor, maar liet me overhalen. En tot mijn verbazing viel het eigenlijk wel mee, dat rondjes lopen op een schema. We vermaakten ons wel en we liepen een prima tijd.

Daarom wilden we het dit jaar toch nog eens proberen. Nu werd er ± 24° voorspeld en dat kon er nog net mee door. Behoorlijk zenuwachtig reden we met Gerrit van Haandel naar Schiedam, waar we veel bekenden troffen. We mochten onze tassen in de tent van Wout en Cokky Dekkers zetten, want Cokky vond dat er ruimte genoeg was voor een paar lopers meer. Ook voor Wout was het de eerste centurionpoging.

En ook in Schiedam beviel het rondje ons wel. Het is verbazingwekkend wat je allemaal ziet op zo'n rondje van 4 km dat je 40 keer loopt: honden en baasjes in allerlei varianten, drie stevige halfblote mannen die iets met palen aan het knutselen waren, twee koeien die we van alle kanten bekeken hebben, allerlei families die eindeloos aan het barbecuen waren en moedereenden vol zorg voor hun kroost.

Jawel, het ging nog niet zo slecht! Na 36 jaar samen wandelen zijn we redelijk op elkaar afgestemd, maar nu waren zelfs de plaspauzes gesynchroniseerd.

Na 75 km leek er een kink in de kabel te komen: Huub kreeg kramp in zijn benen en niet zo zuinig ook. De volgende ronde verliep totaal anders, maar dankzij de hulp van Philip Krul en twee mannen van het Rode Kruis waren we weer snel in ons ritme.

Rond de 105 km speelde de kramp weer op en moest het Rode Kruis er opnieuw aan te pas komen. Ook kregen we last van slaap. De twijfel sloeg toe: lukt het nog wel? We benutten onze pauze om rondetijden en schema's

goed te bekijken en kwamen tot de conclusie dat het er nog ruim inzat. We kwamen weer op dreef. We verwenen onszelf nog even tijdens de laatste pauze met extra drinken en schone sokken. Wel hadden we wat hulp nodig van onze gastvrouw en twee andere dames die haar inmiddels gezelschap hielden. En daar gingen we voor de laatste drie rondes!

Na 23½ uur hadden we de 100 EM achter de rug en stopten wij ermee. Wout was al eerder gefinisht en samen met Cokky kwam hij ons al tegemoet. We waren alledrie centurion (weliswaar continental, maar toch)! Wij bedankten Cokky uitvoerig, want het was een heel nieuwe ervaring, dat iemand met ons mee de rondes telde en de moed er bij ons inhield. Maar vooral ook de goede organisatie van de RWV en de inzet van de vele vrijwilligers hebben onze poging doen slagen.

Huub heeft zijn doel bereikt. En ik? Ik ben toch wel trots op ons tweeën en moet bekennen dat ik rondjes lopen wel zwaar vind, maar soms toch minder erg dan ik dacht

BETUWSE NACHTTOCHT.

Door: Theo Klanke

Op vrijdagavond 4 juni samen met Hugo Prinsen vertrokken vanuit Heeze naar Geldermalsen om deel te gaan nemen aan de "Betuwse nachttocht", welke één maal in de twee jaar gehouden wordt. In het clubgebouw van de wandelvereniging Prinses Marijke kunnen wij inschrijven voor verschillende afstanden, waarbij wij kiezen voor de 110 kilometer. Het wandelweekend bij RWV van de vorige week waren wij goed doorgekomen, dus ook hier worden geen problemen verwacht.

Na de start om 10 uur 's avonds gaan wij samen met 170 andere wandelaars de nacht in om de Betuwe te verkennen. Van deze groep lopen er 39 wandelaars de 110 km. We lopen eerst in oostelijke richting en komen na een aantal wagenrusten aan op onze eerste caférust in Lienden. Inmiddels hebben Ernst Westerhof en Henk Vink (ook beide OLAT) zich bij ons aangesloten en wij besluiten om met z'n vieren verder te gaan. Ernst kan hier gelijk even van schoenen wisselen want die had in een optimistische bui gedacht dat na de 160 km. van vorige week, 110 km. wel een goede afstand was om nieuwe schoenen in te lopen. Helaas.

Na een kop koffie en wat eten komen we op de Rijndijk en volgen de Rijn naar het westen terwijl het ondertussen al weer langzaam licht begint te worden. Het is fantastisch wandelweer maar vanwege de bewolking zit er op deze dag geen zonsopgang in. Rond half acht 's-morgens komen we aan op onze tweede caférust in het mooie historische plaatsje Buren.

Inmiddels hebben wij ruim 60 kilometer afgelegd, we beginnen de kilometers te voelen maar wij kunnen elkaar moed inspreken door te zeggen dat het nu "slechts" nog maar een vierdaagse-afstand is. Na wat eten en drinken beginnen we aan het tweede gedeelte van deze mooie en zeer goed verzorgde tocht. Overall, op alle wagen- en caférusten, voldoende eten, drinken, vla, yoghurt etc. om deze tocht goed te volbrengen. Met alles en iedereen is rekening gehouden.

We komen nu aan bij de Linge en volgen deze in westelijke richting onder de snelweg A2 door naar Beesd, het mooie rustieke plaatsje dat je meestal alleen vanaf de snelweg ziet liggen, maar waar we nu doorheen lopen. Bij Fort Asperen steken we de Linge over en beginnen aan de terugweg. We zien nu niet veel wandelaars meer en iedereen, zelfs Henk Vink, wordt stiller en begint wat voor zichzelf te lopen. Het is gek maar of je nu 50, 80, 100 of 110 kilometer loopt, de laatste loodjes zijn altijd zwaar.

Uiteindelijk, na vele lange dijken gaan we weer onder de A2 door en begint het einde in zicht te komen. Als we in Deil onze laatste wagenrust gehad hebben is het nog maar een stukje en lopen we weer redelijk monter Geldermalsen binnen waar we om 15.20 uur bij het clubgebouw aankomen.

Al met al een zeer mooie en zeer goed verzorgde tocht met de complimenten voor de (70!!!) vrijwilligers die ons deze nacht en dag begeleid hebben. Een compliment waard.

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (6).

Reeks van beschouwing door: Christiaan Koehler

Voor wie van frisse zeelucht en vergezichten houdt en niet maalt om een fluitende wind om de oren heeft de Waddenkust enkele uitgelezen wandelplekken in petto.

Noorpolderzijl, een betere plek om een dagtocht te beginnen is nauwelijks denkbaar. Deze plek aan de Waddenzee is niks meer dan een haventje en een handvol huisjes, waaronder 't Zielhoes. In dit piepkleine, oergezellige en gastvrije cafeetje uit de 19de eeuw aan de voet van de hoge zeedijk is het goed toeven. Bij onze binnenkomst ruikt het naar verse koffie en klinkt het Groningse lied 'Mien Toentje' gezongen door Ede Staal; buiten blaast een stevige wind.

Gesterkt gaan we daarna tegen de hoge zeedijk op. Het monumentale sluisje naar het buitendijkse miniaturhaventje is gelukkig bewaard gebleven en op een knappe wijze in de dijk geïntegreerd.

Het overweldigende uitzicht over wad, water en land met het eiland Borkum aan de verre horizon heeft je onmiddellijk in de greep. Landinwaarts kijk je over zichtverre, strakke akkers met kleurrijke gewassen. Een krachtige westenwind verjaagt de regen, die plaats maakt voor een imponerend wolkenspel boven de diepblauwe zee.

We kiezen voor tegenwind in de verwachting om 's middags met de wind in de rug terug te zeilen. Het is afgaand water en dan zie je het panorama als het ware groeien. Op de zompige buitendijkse landaanwinningen graast wat jongvee en zoeken paarden en pony's hun dagelijkse portie voedsel bijeen. Zoetwater vinden zij in slimme beschutte drinkbakken.

Van een pad is geen sprake. Je kunt frank en vrij lopen waar je maar wilt. Dijk op, dijk af, over de begroeide flanken of over de verharde schuine voet langs de ver in zee uitstekende landaanwinning. Doe maar wat je het beste uitkomt. Op het dijkgebied overal schapen en overal hun kogelronde klevrige bruine traktaties. En uiteraard ontbreken ook de bekende afrasteringen om hen in toom te houden niet. 't Is klimmen en klauteren geblazen om deze hindernissen te nemen; 'n mooie sport. En daarbij, verrekijker op, verrekijker af.

Via een dam kunnen we ergens de landaanwinning op. Dát belooft wat. Vergeet dat maar gauw want de ondergrond is wel erg drassig, vettig op kale stukken en dus glad. Het wemelt van grillige watergeultjes van onbekende diepte; kortom moeilijk toegankelijk en soms onbetrouwbaar.

Maar waar je kijkt, overal ganzen, eenden, meeuwen, aalscholvers, scholeksters en grutto's met een concert van bijbehorende geluiden. Voor de rest géén mens te bekennen.

Ná zo'n slordige 7 km, bij een knik in de zeedijk, ligt binnendijks een kolossale vogelpoel; 'n natuureservaat. De plas, deels omringd door een soort duinrug, is de thuishaven voor de oeverzwaluw; een uitgelezen plek om te pauzeren. Wanneer we daar neerstrijken houden de scholeksters en tureluurs het voor gezien en moeten we ons tevredenstellen met honderden kwetterende eenden, ganzen, meeuwen en brutale sterns.

Tegen de tijd, dat we oprassen komen de verjaagde bewoners weer op hun stek terug en trakteren ons op gevechten

om het domicilierecht.

Genoeg voor vandaag. De terugtocht, weliswaar over het zelfde spoor, is niettemin een compleet nieuwe wandeling. Zonnetje achter ons, andere lichtval, met de wolken mee, langzaam opkomend water en.....wind in de rug. Wat wil je nog meer? Je hoeft als het ware je voeten maar op te tillen en je zeilt naar huis. Een verrukkelijke beleving, feest!

Op de kaart van Friesland staat bij Moddergat en Paesens, een dubbeldorp aan de kust, 'n sterretje in het buitendijkse land, symbool voor natuurreservaat met uitzichtpunt. Dát moeten we zien.

Het verhaal gaat, dat hier vroeger, behoudens wat zeevissers, niemand wilde wonen. Te koud, te afgelegen en nauwelijks middelen van bestaan. Bovendien slibde de kleine vissershaven geleidelijk dicht en is ook nog eens tijdens een zware storm in 1883 een groot deel van de vloot met man en muis vergaan, getuige volgende tekst op een gedenkteken op de dijk.

A.D. 1883 stieken fan dit plak
109 fiskers mei 22 skippen in se.
Yn in swiere stoarm
binne 83 man en 17 skippen bleaun.

(hier wordt gezegd, dat in 1883 van deze plek 109 vissers met 22 schepen naar zee vertrokken, waarbij in een zware storm 83 man en 17 schepen zijn gebleven.)

Met de afsluiting van de Lauwerszee (1969) bracht het watertoerisme in beide dorpjes van lieverlede brood op de plank. Bescheiden woninkjes zijn toen voor een appel en een ei van de hand gedaan en inmiddels omgetoverd in begerenswaardige onderkomens.

Slechts het oorspronkelijke 'Fiskerhuske' plus genoemd gedenkteken herinneren nog aan de tijd van weleer. Doe er een kerk met een onvermijdelijke kroeg en een van-alles-en-nog-wat-winkeltje bij en dan heb je het wel gehad.

Maar wat heeft een wandelaar daar dan te zoeken? Rust, ruimte, vogels en een fluitende wind om zijn oren. Direct achter de hoge zeedijk ligt een brede strook buitendijks land, dat aan de westkant wordt afgeschermd door een ver in zee uitstekende pier, die bedoeld is om de zwaarste klappen voor de Lauwerszee-afsluiting op te vangen. Hij is tot het uiterste puntje gemakkelijk begaanbaar en brengt je een flink stuk de Waddenzee in met een fantastisch uitzicht over de kustlijn op de koop toe. Aan de horizon ligt Ameland te zonnebaden; het prachtige eiland ligt daar voor het grijpen.

Het geluk is met ons; het water komt opzetten. En hoe! Dat gebeurt in rap tempo en levert in het buitendijkse gebied een prachtig schouwspel op. De talloze geultjes lopen dan vol waar je bij staat. Niettemin kun je, met het opkomende water mee, rustig naar de kust terugstruinen. Terugblikkend zie je het paars gekleurde lamsoor langzaam onder de waterspiegel verdwijnen, om bij eb, met een fris gewassen kruin, weer te voorschijn te komen.

Het water dwingt je wel de hoge zeedijk op. Onder je verdwijnt de landaanwinning volledig onder water. Het is alleen de markeringspalen gegeven het hoofd boven water te houden. En daar maken de meeuwen een dankbaar gebruik van. Zij kijken allemaal in de richting van Holwerd, alsof zij de veerboot willen zien binnenlopen. Tezamen maken ze er één lange, glinsterende keten van. Scholeksters en aalscholvers komen nauwelijks aan de bak; zij hebben zo hun eigen stekje. Het ononderbroken gekwetter draagt ver over het rustige water. Op zo'n moment denk je: "Ik zou hier wel willen wonen". Maar zo'n overpeinzing duurt niet lang en maakt snel plaats voor een gevoel van blijheid en tevredenheid om dit te beleven.

Wie zin heeft kan over de dijk naar het krap 15 km westelijk gelegen Holwerd lopen, de uitgangsbasis voor de overtocht naar Ameland.

Tel zo'n dag niet de kilometers maar wel de zegeningen van een dagje 'echt buiten!'

Wordt vervolgd.

De Redactie van OLAT-Nieuws
wenst u allen een fijne en ontspannen vakantie.
Ook tijdens de vakantieperiode ontvangen wij graag uw wandelbeleving
in onze mailbox of brievenbus.

KEMPISCHE WANDEL DAGEN

6 t/m 8 augustus 2004

Aktief-ontspannen-genieten

Welke volgorde U ook kiest, alles is mogelijk tijdens de 21ste Kempische Wandeldagen in Geldrop.
Voor de kenners onder U zijn dit 3 fantastische wandeldagen georganiseerd door de Ollandse Lange Afstand
Tippelaars, beter bekend als OLAT.

Voor diegenen onder U die dit fenomeen niet kennen enige informatie:
Voor de 21ste keer organiseert OLAT deze driedaagse wandeltocht door het prachtige gebied van de Kempen rondom
Geldrop -Mierlo, Waalre, Lierop Nuenen en natuurlijk de Strabrechtse Heide rondom Heeze.

Het is een wandeltocht uitgezet door zeer ervaren parcoursbouwers over de afstanden 15, 25 en 35 km.
Dus afstanden voor zowel ervaren alsook gewoon lekker recreatieve wandelaars, die een beetje actie niet uit de weg
gaan.

De eerste dag voert de tocht door en in de omgeving van Nuenen.
De tweede dag, zaterdag, o.a. door Lierop en tenslotte de feestelijke laatste dag zondag over de Strabrechtse Heide
rond Heeze.

De Kempische Wandeldagen worden gekenmerkt door sportiviteit, liefde voor de natuur, beweging en uiteindelijk
ontspanning.

Het is augustus, nog volop zomer, **geniet daarvan en kom naar de KWD!**

De verzorging onderweg is maximaal te noemen, zoals U mag verwachten bij OLAT, de gezellige wagenrusten in het
bos, alsook de 'binnenshuis'-rusten in een plaatselijk cafeetje.

Tegen een geringe vergoeding kunt U één, twee of zelfs drie dagen wandelen, geheel naar eigen keus.
Overnachting is ook mogelijk in de sporthal of eigen tent of caravan.

Start en inschrijving in de sporthal De Kievit, Linze 13, 5667 AH GELDROP

Voor informatie: Mia Dielesen, ☎ 040-2552742

Of mail: m.DielesenBeerens@chello.nl

GENIETEN IN DE BRABANTSE KEMPEN

Beloningsysteem Kempische Wandeldagen

1	Medaille	Brons
2	Wapen	Geldrop
3	Wapen	Mierlo

4	Wapen	Heeze
5	Medaille	Zilver
6	Wapen	Nuenen

7	Wapen	Eindhoven
8	Wapen	Lierop
9	Wapen	Leende

10	Medaille	Goud
11	Wapen	Waalre
12	Wapen	Someren
13	Wapen	Maarheeze
14	Wapen	St.-Oedenrode
15	Wapen	Son

16	Wapen	Valkenswaard
17	Wapen	Asten
18	Wapen	Heeze-Leende
19	Wapen	Best
20	Wapen	Budel
21	Wapen	Helmond

22	Wapen	
23	Wapen	
24	Wapen	
25	Medaille	

REIS NAAR 'DOWN UNDER', 7 MAART-1 APRIL, deel 2

Door: Peter van de Ven

Zondagavond 14 maart

Wat vooraf ging:.....De organisatie was na afloop heel tevreden: het deelnemersaantal van deze elfde editie was aanzienlijk hoger dan in 2003. Voor Constant Dedel was deze tocht ook een mijlpaal, want na deze tweedaagse mocht hij zich Pan-Pacific-walker noemen, omdat hij alle IML-tochten in Noord-Amerika en Azië had gelopen, en hij kreeg hier ook een oorkonde voor.

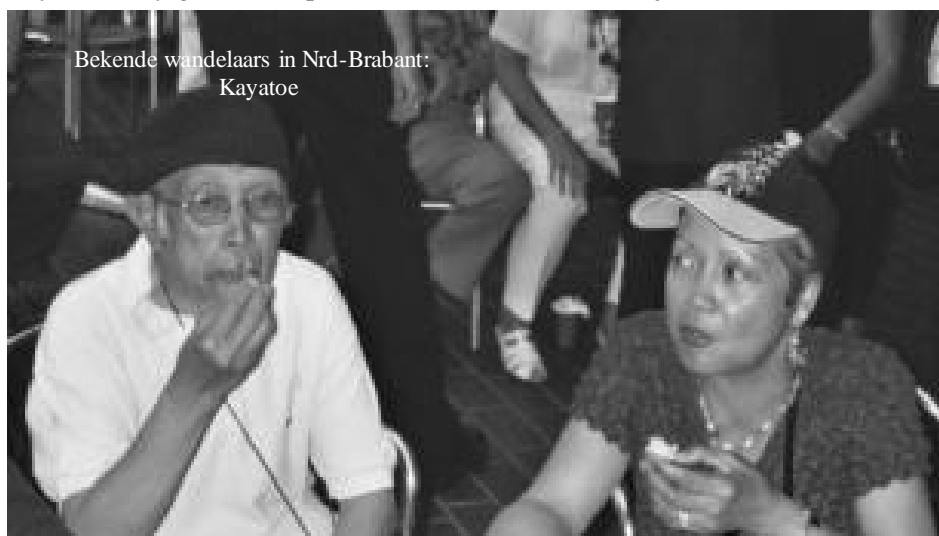
Wij moesten na de IML-plechtigheid wel snel naar onze motels om ons om te kleden, want om vijf uur zouden we met bussen naar het Tamaki Maori Village rijden. We hadden al iets van de Maori-cultuur geproefd tijdens de openingsceremonie van de Tweedaagse, nu zouden we er uitgebreid kennis mee maken. Tijdens de Powhiri (officiële verwelkoming) moesten vertegenwoordigers van onze bussen een Teka (vredesoffer) aannemen van de Maori-krijger, waarna we massaal het dorp konden betreden. Daar konden we verschillende hutten bezichtigen, en in het Whare Nui (dorps huis) werd door liederen en dansen de geschiedenis van dit trotse ras in beeld gebracht. Toen werd er in een meer westers uitzijnde zaal de Hangi (het diner) verstrekt. Dit was gedurende vier uur op hete stenen onder de grond bereid. Een heel contrast met het luxe gebeuren van gisteren. De meningen over de smaak van de gerechten liepen daarom nogal uiteen.

Op de terugrit van een half uur wist onze chauffeur de stemming er in te houden, en we hebben op zijn Maori's afscheid genomen (neussie-neussie gezoend)

Maandag 15 maart: Om 9 uur weggereden naar het Coromandel Schiereiland. Dit zou weer een rit van ongeveer 5 uur worden, met een ruime koffie- en lunchstop. Wij zouden in de stad Tauranga weer bij de kust terechtkomen, hier Bay of Plenty geheten. Op het land waren fruitkwekerijen met een overvloed aan

Bekende vogel in Nw-Zeeland:
Kaketoe

Bekende wandelaars in Nrd-Brabant:
Kayatoe

vruchten: citroenen, avocado's, nashi's, peren, passievruchten, en in de zee was er ook voor de vissers een goed belegde boterham te verdienen, maar een terras met koffie was op deze maandag helaas niet voorhanden, en dat was voor ons het belangrijkste! Gelukkig was er verderop bij een museum van alles te zien (authentieke gebruiksvoorwerpen), en daar konden we wel eten en drinken. De lunchstop was in het plaatsje Kati Kati, alleen de naam is blijven hangen, ik ben nu (een maand later) alweer vergeten hoe het er uit zag.

We zijn ook nog naar een strand geweest (Hot Water Beach), maar dit was een uitgestorven bedoening. De busjes hadden vandaag voor de tweede keer deze reis geen visueel contact met elkaar, en toen Theo Ben weer gevonden had, werd besloten door te rijden naar de overnachtingsboerderij "Te Kouma".

Naarmate we het schiereiland naderden, werd het gebied, waar we doorheen reden, toch weer fraaier. We hebben zelfs nog 30 kilometer over een onverharde weg gereden, die behoorlijk veel bochten had en waarbij ook nog een hoogteverschil van enkele honderden meters overwonnen moest worden. Daarna nog eens 20 kilometer langs een baai, de Firth of Thames. Toen weer landinwaarts. De boerderij was moeilijk te vinden, daarom eerst in het stadje Coromandel gegeten. Daarna voor de tweede keer de boerderij gezocht en na een half uur hadden we haar gevonden.

In de schemering hebben we onze koffers naar de huisjes gebracht. Na zonsondergang nog twee leuke momenten: een kaketoew kwam op onze veranda op tafel zitten, en de 68ste verjaardag van Siegfried Kreissig, die nog een fles

Becherovka had staan, mijn favoriete drank uit Tsjechië.

Dinsdag 16 maart: Vandaag zouden we een wandeltocht van ongeveer 16 kilometer lopen. De Coromandel Walkway. Een gedeelte van de groep bleef echter bij de boerderij en trok haar eigen plan. Ergens wel begrijpelijk, want wij draaiden al een programma van een week en de "mensen van Ben" waren al 19 dagen "on the road". Je kon er zwemmen, varen, vissen, dus er waren genoeg mogelijkheden.

Er stond aangegeven dat we over dit wandelpad 3 uur en 30 minuten konden doen, maar dat was natuurlijk in recreantentempo. De rit van de boerderij naar het beginpunt (twee uur) was op zich al de moeite waard, veel naald- en loofbomen, weinig tekenen van menselijk leven, hoogteverschillen en op het einde onverharde wegen. We liepen langs het Colville Channel, dit lag langs het noordelijkste gedeelte van het schiereiland. Jago Mulder was hier twee maanden geleden nog geweest en had aan

Ben laten weten dat dit een heel fraai traject was. In het begin viel dat nogal tegen: we klonnen enkele tientallen meters en kwamen toen in het tropische oerwoud terecht met alleen maar zicht op bomen en takken. We bleven ook op dezelfde hoogte lopen. We kwamen veel vallen tegen, waarvan we niet wisten of die voor opossums of kiwi's waren uitgezet.

Na anderhalf uur een uitzichtpunt en hier heb ik prachtige panoramafoto's gemaakt. Helaas vergat ik het toestel daarna op kleinbeeld te zetten, maar de foto van mij en Hiltrud (vrouw van Siegfried) mocht er zeker zijn, we leken bijna een koppeltje, ondanks het leeftijdsverschil van 13 jaar!

Het terrein werd nu ook opener, zodat we van de grillige kustlijn konden genieten. Stoney Bay, een inhammetje, was niet veel meer dan een kiezelstrand van tien meter breed, maar voor ons mooi genoeg. Na deze baai een pittige klim (ongeveer een kwartier, stijging van 50 meter). Op het laatste stuk was het heel erg open en kreeg de zon alsnog haar kans om ons te "bestoken". We gingen nu door

Voor U gelezen:

De vereniging "vrienden van de voetveren" geeft regelmatig een nieuwsbrief uit.

Aanmelden kan per e-mail: w.kusee@quicknet.nl In de laatste nieuwsbrief staan o.a. berichten over de veren in Arnhem, Culemborg, Cruquius, Nunspeet, Kinderdijk, Willemstad, Leiden, Eijsden etc. Voor meer informatie kunt u kijken op <http://www.voetveren.nl>

Een Stiltewandelkaart wordt uitgegeven door het bureau voor toerisme in Gent en Leuven.

De wandelingen zijn gelegen in de Dender- en Markvallei op de grens van Oost-Vlaanderen en Vlaams Brabant.

Nieuwe wandelroute Groningen:

Het 95 km. lange Hanneke-maaierspad dankt zijn naam aan de Hannekes, de boerenknechten uit Westfalen die met hun zware plunjezakken als seizoenswerkers naar het westen kwamen.

De route loopt van het Neurehede in Groningen naar Bakkeveen in Friesland. Meer informatie op www.tevoet.nl

Een nieuwe Duitse wandelroute, ruim 100 km lang, is de Harzer-Hexen-Stieg.

Ze loopt van Ostenrode naar Thale dwars door het Harzgebergte met zijn bossen, steile rotsformaties, klatrende beken en indrukwekkende stuwdammen. Meer informatie op www.harzinfo.de

Met de inlegzolen Kenkostrides gaat het lopen vanzelf: blaren, vermoeide voeten en benen en alle andere ongemakken die kunnen ontstaan tijdens het wandelen zijn verleden tijd, als we de verhalen mogen geloven natuurlijk. www.nikkenuk.com

weilanden, op een gegeven moment moesten de koeien voor ons wijken (een enkele wandelaar was zelf bereid om te lopen). Ook klommen we over hekjes heen.

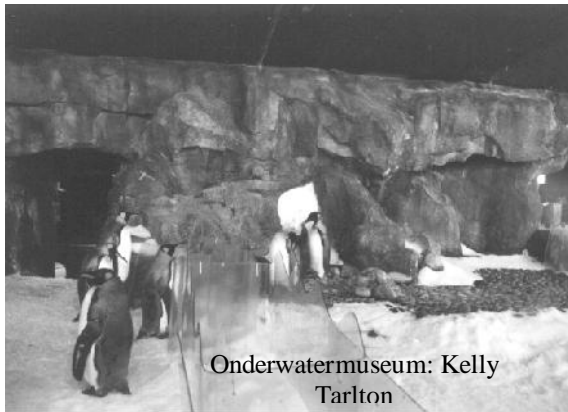
Omdat we op het einde (Jackson Bay) nog een uur op het busje moesten wachten zijn enkele mensen gaan zwemmen en zonnen, anderen genoten in de schaduw van enkele grote bomen. De meesten van ons hadden overigens al een aardig kleurtje meegekregen.

Die avond was een typische Kayatoe-avond, want Theo bereidde een nasimaaltijd voor ons. Twee redenen om daarvan te genieten: Theo is equivalent voor lekker eten, en wij hadden door dit "zwerven door de natuur" enorme trek gekregen!

Woensdag 17 maart: Vandaag van de "rimboe" naar een plaats waar je binnen een tiental vierkante kilometers een miljoen mensen tegenkomt: Auckland. Een rit van ongeveer 175 kilometer. Jammer dat Ben geen koffiestop gepland had in Thames, waar ook de baai naar vernoemd is, waar wij de eerste zestig kilometer langs reden.

Het landschap was na die stad niet erg inspirerend, en ook het weer paste zich daarbij aan: bewolkt en winderig, en niet veel hoger dan 15 graden. De plek waar wij koffie dronken was bij een fastfoodketen langs de autobaan, waar ik liever nooit kom, maar wat moet dat moet!

De dag werd pas weer interessant toen we de eerste attractie in Auckland gingen opzoeken, het onderwatermuseum Kelly Tarlton. Dit is een combinatie van een museum en een aquarium en het is allemaal ondergronds, hetgeen goed uitkwam met dit matige weer. We kregen hier een goed beeld van de problemen, waarmee

Onderwatermuseum: Kelly
Tarlton

de poolonderzoekers honderd jaar geleden geconfronteerd werden. Het faunagedeelte begon met een treinritje door een imitatiegletscher, en daarachter wachtten de pinguïns ons op. Daarna was er nog een lopende band, die ons door een groot aquarium leidde, en waar we o.a. haaien en reuzeroggen over ons heen zagen zwemmen. Hier hadden we ook het eerste zicht op de skyline van Auckland. U kunt het, waarschijnlijk net als ik, dromen: uiteraard een aantal wolkenkrabbers, en een uitzichttoren. Dat moet elke zichzelf respecterende miljoenenstad hebben. Verder heel veel water en een 1150 meter lange brug, de Harbour Bridge.

Tegen vijf uur kwamen we aan in onze lodge in de wijk Packuranga, deze lag plm. zes kilometer buiten het centrum. Die avond ben ik met Frans en Irene Kayatoe inkopen wezen doen in de Mall, zij zouden die avond Indonesisch koken.

Donderdag 18 maart: Vandaag zouden we in Auckland de Coast-to-Coast Walkway lopen. Deze was 16 kilometer lang en

Rights of Way

Madonna maakt bezwaar tegen vrij struinen op landgoed
Popster Madonna en haar man Guy Ritchie hebben een bezwaarschrift ingediend tegen het plan om hun landgoed aan te wijzen als struingebied voor wandelaars. In het kader van de Countryside and Rights of Way Act, een landwet voor Engeland en Wales, worden thans nieuwe topografische kaarten gemaakt waarop precies wordt aangegeven waar wandelaars in de toekomst vrij mogen wandelen. Madonna en haar man stellen dat hun land wordt gebruikt voor de jacht en het daarom aangemerkt moet worden als agrarisch en dus niet vrij toegankelijk. Volgens de Ramblers' Association hebben Madonna en Ritchie niets tegen wandelaars die gewoon over legale voetpaden over hun landgoed wandelen. Bron: Te Voet, wandelkrant.

Wandelkaart ANWB en Natuurmonumenten het beste!

Bij een test in het tijdschrift Reisgids van de Consumentenbond is de wandelkaart Nationaal Park Veluwezoom en het Deelerwoud van de ANWB en Natuurmonumenten als de beste wandelkaart naar voren gekomen. Van dezelfde omgeving werden 7 kaarten met elkaar vergeleken. Betreffende wandelkaart valt vooral op doordat hij juist voldoende informatie bevat om bijvoorbeeld een wandeltocht uit te stippelen. Zo staan alle essentiële herkenningspunten en wandelroutes op de kaart aangegeven. De kaart van de topografische Dienst die veelal door routemakers wordt gehanteerd wordt slechts als redelijk beoordeeld. Bron: Te Voet

begon aan de westkust (Tasmanzee), en via meerdere parken en enkele bergjes zouden we uiteindelijk aan de Oostkust bij de Aucklandbaai aankomen, die in open verbinding staat met de Stille Oceaan. We startten in een groene wijk, Ohehunga. Al vrij snel kwamen we langs de voormalige dierentuin. In 1922 was deze echter al gesloten, omdat er toen een leeuw ontsnapt was, dit kon men geen tweede keer meer tolereren! Drie kilometer verderop een park, dat misschien wel vijftig maal zo groot was, maar dat was ook een schenking van de hertog van Cornwall aan de stad, en die Engelse adel was destijds (1900) zo rijk, dat ze gemakkelijk wat konden missen.

Midden in dat park ligt het One Tree Hill domain, en daar bevindt zich ook een bergje van 183 meter, de Maungakiekie, een uitgestorven vulkaan. In een ver verleden heeft zij echter behoorlijk gespookt, met maar liefst drie kraters, en een lavaveld dat vier kilometer doorliep tot de kust van Manakau, waar wij gestart waren. Ook was in dit park in de prehistorie de grootste Maori-nederzetting

Auckland: Coast-to-Coast Walkway: Albert Park

gevestigd. Eigenlijk hadden we deze berg, waarop een obelisk staat, moeten beklimmen, maar op de kaart stond geen pad aan de andere kant, dus maakten we een omtrekkende beweging.

Dat de natuur hier ten dele eeuwenlang ongemoeid is gelaten, bleek wel uit een aantal bomen die wij passeerden, met een dwarsdoorsnede van 250 centimeter.

De tweede berg die wij beklommen is 13 meter hoger, de Maungawhau. Hier hebben we maar wat bochten afgesneden, want t.o.v. Tangoriro hadden we nog niet veel zweet en tranen verloren. Nu waren we halverwege, en vanaf de top hadden we een prachtig uitzicht over Auckland. Ik had het gisteren over de uitzichttoren van deze stad (Sky Tower), toch nog een "pijp" om U tegen te zeggen, want zij is wel 132 meter hoger dan de plek waar we ons nu bevonden.

Het volgende park dat we doorkruisten, was het Auckland domein, dit is een golvend terrein, zonder echte bulten. Er werd hier ook gefilmd, waarschijnlijk een Nieuw-Zeelandse beroemdheid, want beveiligingsbeambten waarschuwden ons dat er niets gefilmd of gefotografeerd mocht worden.

We liepen ook nog over de campus van enkele onderwijsinstellingen, de Auckland Grammar School en de Auckland University. Op de eerste school worden uniformen gedragen, dat schijnt in landen, die een staatkundige verhouding hebben met Engeland, nog steeds voorschrift te zijn.

Weg met blaren

Kneuzingen, hittekrampen en blaren vergallen soms je wandelplezier. Daarom heeft het Oranje kruis in samenwerking met het Nederlandse rode kruis een boekje uitgebracht met de naam : Eerste hulp bij wandellletsel.

Deze gids staat vol tips hoe een kneuzing te verbinden, een blaar te prikken, etc. alles ondersteund met veel foto's uit de praktijk zodat je onmogelijk een open blaar met een gesloten blaar kunt verwisselen. Afsluitend een hoofdstuk preventie. ISBN900 6920 509 Thieme Meulenhof 12,50 euro

Anti blaren tape van Hansaplast

Met de komende 4Daagse voor de boeg kan de volgende tip van onze wandelvriend Paul Franken van belang zijn. Uit ervaring weet Paul dat de Anti Blaren Tape van Hansaplast op rol erg goed functioneert en bovendien vrij goedkoop is t.o.v. veel andere 'tweede huid' aanbiedingen. De rol bevat 2.50 meter tape van 5 cm breed. De prijs per rol is 4,20 euro. Indien voor de wandeling al gevoelige plekjes heb, leg dan eerst een stukje flanel of andere zachte stof op de plek voordat u die afplakt. Verkoop o.a. bij 'Trekpleister' en andere speciaalzaken.

Bestenaar wandelt naar Oostenrijk

Henk Vereijken (56) is weer thuis in Best. In voorgaande weken liep hij bijna duizend km van zijn woonplaats naar het Oostenrijkse stadje Hinter-Thiersee. Hij liet zich sponsoren, zodat zijn monsterwandeling 5500 euro opleverde voor een nog op te richten stichting. Die gaat ervoor zorgen dat geestelijk gehandicapte kinderen ergens een weekend kunnen doorbrengen, zodat hun ouders er eens uit kunnen. Bron: Eindhovens Dagblad

Het mooiste park lag een kilometer voor het eindpunt, het Albert park, zeer fraai aangelegd, met bloeiende planten en palmbomen. Hierna liepen we langs wolkenkrabbers door een drukke winkelstraat, en om vier uur waren we op het eindpunt, de Ferryterminal.

Om 7 uur aten we in een restaurant met de intrigerende naam "Valentines" een zelfbedieningsbuffet. Weer keus uit heel veel voor-, vlees en visgerechten, en mijn

Davenport: Boom met pijpen

pilsje was hier voor het eerst in Nieuw-Zeeland relatief goedkoop, omgerekend 1,50 Euro per glas. We maakten hier ook kennis met de familie Kamsma. Marcel, de vader, is een neef van Ben.

Zaterdag 19 maart:

Alweer de laatste dag in Nieuw-Zeeland. We reden naar het centrum van Auckland, en parkeerden het busje achter het oude stationsgebouw. Dit is nu omgebouwd tot appartementencomplex voor studenten van de Universiteit. Het oude station ligt niet zo ver van het nieuwe, maar tien minuten lopen. Het spoor ligt hier ondergronds, en via de achteringang gingen we naar beneden. We liepen nog langs wat rokende pijpen, die de vulkanische activiteit in dit gebied nog eens benadrukken. Aan de voorkant kwamen we uit in

Davenport

de Queens street, de drukke winkelstraat die gisteren het laatste gedeelte vormde van de Coast-to-Coast walk.

Omdat Frans en Irene nog wat T-shirtjes/

petjes/ speldjes wilden kopen bij de studenten, liepen we via het Albert park naar de campus. Helaas had men daar vandaag (en waarschijnlijk ook morgen) 'Ruhetag'. Daarom maar teruggelopen naar de Waitemata Harbour, en de ferry genomen naar Davenport. Dit is een historische nederzetting van rond 1900, met veel "oude" gebouwen. Er zijn prachtige gevels in diverse kleuren, en een museum met gebruiksvoorwerpen. We zagen een boom die, behalve door haar omvang ook nog ergens anders door opvalt: een aantal wortels zit aan de takken vast en via kunststofbuizen werden die naar de grond toe geleid.

Het heet mobieswing (www.mobieswing.nl) en dat zegt eigenlijk alles: geef een slinger aan het apparaatje en je mobiele batterij is zo opgeladen. Mobiel en milieuvriendelijk.

Hadrian's wall path.

Op het hoogtepunt van het Romeinse rijk, in het jaar 122, bouwde Hadrianus een muur dwars over Noord-Engeland om het beschaafde land te beschermen tegen indringers (Schotten). Deze muur was 117 kilometer lang en tot 5 meter hoog. In de Romeinse tijd stond hier om de mijl een fort en tussenin telkens nog twee torentjes. In mei 2003 werd een 135 km. lange wandelroute langs de ruïnes van de muur geopend. Meer weten? www.hadrians-wall.org

Nizjegorodov verbetert record snelwandelen
De Rus Denis Nizjegorodov heeft zondag 13 juni tijdens de Russische kampioenschappen atletiek het wereldrecord 50 km snelwandelen verbeterd. Denis kwam in Tsjeboksari tot een tijd van 3 uur, 35 minuten en 29 seconden. Het oude wereldrecord stond op naam van de Pool Robert Korzeniowski. Die liep vorig jaar in Parijs bij de wereldkampioenschappen 3.36.03

Wandeltip voor beginners

Om voetklachten te voorkomen is het belangrijk dat u goede schoenen kiest, uw afstanden rustig aan opbouwt en als u desondanks toch nog voetklachten krijgt: een podotherapeut raadplegen.

Zie voor info: www.sportpodotherapie.nl

Op Europa's hoogste berg, de Mont blanc, is op 3167 meter hoogte een toilet geïnstalleerd door de organisatie "Toilette du Monde". De organisatie wil hiermee vervuiling door wildkampeerders tegengaan.

De hoofdstraat is nog geen 300 meter lang, daarom beklommen we ook maar Mount Victoria. Hier vandaan heb je een prachtig panorama over de Hauraki Gulf. Via deze baai komen de zeeschepen in de Waitemata Harbour binnen. Die avond genoten we van de barbecue, die door de reisleiding was georganiseerd in samenwerking met de familie Kamsma. Het was goed te merken dat dit gezin, en een tante die ook in de stad woonde, het leuk vinden om mensen uit het voormalige 'vaderland' te ontmoeten. En ik vond het veel interessanter om iets te horen over het leven en werken in dit land dan de mededelingen van reisgenoten, dat er "bij ons" een prinses was overleden, wat Ajax en PSV in de competitie hadden gedaan en hoe bar en boos het weer in Drachtstercompagnie was. Maar met de moderne communicatiemiddelen kom je hier helaas niet meer onderuit.

Zondag 20 maart: Wij moesten al voor zessen uit de veren, want om zeven uur moesten we op het vliegveld van Auckland zijn. Het vliegtuig zou om negen uur vertrekken, maar we bleven nog ruim een uur aan de sluis staan. In eerste instantie leek het erop, dat men nog op laatkomers wachtte, maar na een half uur legde de piloot uit, dat er bij de vorige vlucht een technisch mankement was geconstateerd. Dit was weliswaar verholpen, maar in de papieren was de reparatie nog niet geregeld. Pas als dat gebeurd was, konden we opstijgen.

We kwamen pas tegen het middaguur in Sydney aan. Een van de eerste zaken die voor mij geregeld moesten worden

was de vergoeding van de onkosten die ik had moeten maken omdat ik een kleine week zonder bagage gezeten had. De medewerkster van Qantas kwam mij vrij snel tegemoet en zo kreeg ik voor \$328 die ik had moeten uitgeven \$290 (Australische!) terug. Misschien waren ze zo vlot omdat ik gemakkelijk een claim van \$500 had kunnen indienen, maar ik heb thuis al een hekel aan kleren kopen, en dan ga ik daar zeker in mijn

vakantie geen extra tijd in steken!

In Nieuw-Zeeland is het tijdsverschil met Nederland twaalf uur, dus als mijn horloge tien uur 's-avonds aangeeft, is het in Europa tien uur 's-ochtends. Nu waren we wat "dichter bij huis", want nu is het aan het andere eind van de wereld tien uur vroeger.

We moesten op het vliegveld ook nog een uur op de busjes wachten. Deze waren kleiner dan in Nieuw-Zeeland, daarom kregen we een derde chauffeur, Joop Bekker, die de bagage vervoerde.

Het was hier op het midden van de dag een stuk warmer dan we de afgelopen tijd gewend waren, tussen de 26 en de 28 graden.

We bevonden ons in de deelstaat New South Wales, en daar zouden we de meeste tijd doorbrengen. We reden in noordelijke richting naar de stad Newcastle. De route was gevarieerd met enig hoogteverschil, door een bosrijk gebied, en soms zagen we rivieren die diep beneden ons tussen de rotswanden doorslingerden.

De tweede stop was een speciale, want dit is een Road Warrior-café, een ontmoetingsplaats voor motorrijders.

Newcastle is een grote stad met 300.000 inwoners, maar de wijk waar ons hotel stond, maakte een beetje een troosteloze indruk en had dringend een facelift nodig. Toch kon ik met enkele mensen van de "groep Ben" een behoorlijk restaurant (Butlers) vinden.

's-Avonds om tien uur was het op het balkon nog steeds twintig graden. Zou de tweede helft van de reis aanzienlijk warmer worden dan de eerste?

De volgende dag, **maandag 21 maart**, kon deze vraag nog niet bevestigend beantwoord worden. We zouden om negen uur landinwaarts rijden, om het Barrington Tops National Park te bezoeken. Dit is een antarctisch regenwoud, en het heeft de status World Heritage wilderness area meegekregen, wat een equivalent is voor natuurmonumenten bij ons. Het was een rit van een uur en veertig minuten. Het was

al meteen bewolkt, en na de koffiestop in het gehucht Dungog begon het te miezeren. Hier haalden wij bij de plaatselijke Tourist Office folders. Een viertal mensen besloot daar te blijven, maar als je dan mag kiezen tussen zo'n dorp in "the middle of nowhere" en honderden hectares natuur onder mindere omstandigheden, dan kies je toch voor het laatste. Overigens zaten er twee mensen in onze groep, Klaus en Karla uit Hamburg, die vorig jaar ook al met Trans-World deze reis gemaakt hadden.

We kwamen aan bij het meest zuidelijke punt (Jerusalem Creek) en we besloten maar een kleine wandeling van anderhalf uur te lopen, want het bleef maar miezeren. Maar eerst nog wat kangoeroes gefotografeerd, en het is maar goed dat we dat gedaan hebben, want op andere dagen hebben we ze niet meer gezien. Het eerste

kwartier liepen we over een smal pad met een flink bladerdak boven ons, maar daarna ging het over een brede weg. Omdat het toen harder begon te regenen en er getwijfeld werd of we de juiste markering volgden, gingen de meesten van ons terug. Als ik dit van tevoren had geweten, had ik extra kleding meegenomen, maar nu was ik een "armoedzaaiër" met een korte broek en een T-shirtje.

Toen we in het Blue Gump House terug waren, kwam nog een minder leuke verrassing voor de meeste mensen: door de regen waren in het bos bloedzuigers uit de takken en de bomen gevallen, en die waren behalve op de kleding ook op de huid en in de schoenen terechtgekomen. Het werd de volgende twintig minuten een waar bloedbad. Met behulp van zout hebben we er misschien wel honderd gemold (met excuses aan de dierenbescherming)!

Erg vervelend was dat we zin hadden in een warme lunch, maar nog een uur moesten wachten, want de vaste gasten gingen voor. Wel konden we iets drinken.

Barrington: wandelhelden

Wandelstartpagina's
Als vaste bezoeker van de OLAT-website www.wandelolat.org bent u natuurlijk verwend en hoeft u daar slechts elke 'gekleurde link' aan te klikken om de hele dag zoet te zijn met het zoeken naar wetenswaardigheden over het wandelen. In amper 4 jaar tijd heeft Theo al meer dan 50.000 bezoekers over de vloer gehad. Volgens zeggen is www.startpagina.nl ook populair bij het zoeken naar wandelnieuwtjes. Wessel Zweers, die met www.tweevoeter.nl zelf ook erg actief is op het net heeft een top 5 van veel bezochte sites opgesteld. Op 1 noemt hij <http://wandelen.startkabel.nl> met links naar meer dan 400 wandelsites. Op 2 de Belgische site <http://wandelen.start.be> met ook voor Nederlanders interessante onderdelen bij een eindeloos aanbod. Op 3 iets minder uitgebreid <http://wandelen.2link.be> met zeer accurate linkomschrijvingen. Boogo heeft een bijzonder duidelijke en gevarieerde rubrieksindeling en wordt bereikt via <http://wandelen.boogolinks.nl> Ten slotte nog een kleurrijke site met een goede opzet maar niet altijd up-to-date <http://wandelen.zappsite.nl> Onder <http://a.asten1nl/> vindt u alles betreffende OLAT-Nieuws, maar dat wist u al.

Tilley Hat
Deze bij Amerikaanse en Canadese buitensporters populaire hoed begint ook in ons land bekendheid te krijgen. Het hoedje zit vol slimmigheden, heeft een prima pasvorm en de prijs draag je mee!
www.careplus.nl

Even waren we Constant Dedel kwijt, maar die is toch op eigen houtje bij het Visitor's Center teruggekomen. Chapeau overigens voor Theo, Toos, Joop, Siegfried en Hiltrud, die het wel 70 minuten onder deze minder florissante omstandigheden volhiielden. Jammer, anders waren we misschien wel geklommen van 660 naar 1320 meter en hadden we prachtige uitzichten gehad. Maar bij het Blue Gump House was er toch nog wat animatie. Zo bleek Theo iets met lori-papagaaien te hebben, want op een gegeven moment zaten er vijf op zijn schouders en handen. Ook de bekendste Australische vogel, de kookaburra, kwam bij ons een kijkje nemen. En omdat de kangoeroes gevoed werden, hadden we er opeens tien in het vizier. De aandachtstrekker was een moeder, die een jong in haar buidel had zitten.

Die avond in een primitief restaurantje gegeten. Er was in de buurt van onze lodge nog een pub, waar het volgens Frans en Irene Kayatoe de avond daarvoor erg gezellig was, want daar kwamen vogels van diverse pluimage (ik bedoel dus mensen!), maar omdat dit stadsdeel op haar retour was, was het lokaal nu gesloten. Gelukkig was het na vijf uur weer droog geworden, zodat we op ons overnachtingsadres nog van de zelf ingekochte drank konden genieten.

Constant aan de wandel

EURAUDAX PALEIS SOESTDIJKTOCHT

Op woensdag 28 april 2004 organiseerde Wim Veerman onder de vlag van Euraudax Nederland zijn 1^e Euraudax Paleis Soestdijktocht over 25 km vanuit de Emmakerk te Soestdijk. De start was precies om 10.00 uur. Binnen vijf minuten kwamen we langs Paleis Soestdijk. Even verderop was eens het postkantoorje van Soestdijk met de enige groene brievenbus in Nederland; Koningin Emma stoorde zich destijds aan de gebruikelijke rode kleur.

Daarna gingen we door het Baarnsche Bosch: een sterrenbos in Franse landschapsstijl, dat tot het paleis behoorde, de berceau van twee kilometer lang, een beukenlaan, waarvan de takken met bladeren een tunnel vormen om de dames uit de zon te houden voor een witte huidskleur. Na de Grote Kom (een vijver) staken wij de Generaal Van Heutzlaan over en betraden het Prins Hendrikpark met zijn villa's met torentjes langs appartementengebouwen, o.a. het voormalige Badhotel met de Berlagetoren (mijn woning) aan de Julianalaan te Baarn. Vervolgens het Roosterbos richting Groeneveld. Onderweg begon het te regenen. Bij het naderen van Groeneveld passeerden we het kasteel. Op een parkeerterrein kregen we verzorging.

Na de verzorging wandelden we door het park in Engelse landschapsstijl met waterpartijen. Via o.a. de bossen van de Hooge Vuursche, Zevenlinden en door Beukenwoud kwamen we in dorp Lage Vuursche, waar in diverse restaurants pauzemogelijkheden waren o.a. restaurant De Vuursche Boer.

Na de pauze liepen we eerst door bossen richting het Pluismeer en later over De Stulp, een heideterrein met zandvlakten en veel kronkelpaden. Na deze zandvlakten wandelden we door bossen richting de kazerne van de Koninklijke Marechaussee. Daar hadden we op een plek verzorging. Na de verzorging liepen we door het Baarnsche Bosch, via herkenningspunt de Naald, een herinnering aan de slag van Waterloo, naar het Paleis Soestdijk. Aan het eind van die laan bij het paleis staat het standbeeld van Christoffel Pullmann, een huurling uit

Oostenrijk, die in de Bataafse tijd een aanval van de republikeinen met zijn leven afsloeg en zo de Oranjes beschermde en waarschuwde. Vervolgens wandelden we over rustige wegen naar de finish. Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling. We hadden goed weer met weliswaar één bui er tussendoor. Er gingen 74 wandelaars van start.

EURAUDAX ONZALIGE BOSSENTOCHT

Op woensdag 5 mei organiseerde Bert Dieckmann onder de vlag van Comité Euraudax Nederland zijn 4e Onzalige Bossentocht vanuit het gebouw van de Gelreband te Dieren. De start was om 11.00 uur.

Het eerste gedeelte liepen we door een buitenwijk, maar al gauw gingen we de bossen in. We wandelden langs een terrein, waar veel zomerhuisjes staan midden in het bos. Hier liepen we afwisselend over bospaden of fietspaden, maar in de meeste gevallen was het vals plat. Na enige tijd kwamen we bij de parkeerplaats van De Lange Juffer, waar de verzorging was. Op die post kregen we gevulde koek en iets te drinken, zoals limonade en dergelijke. Na de verzorging kwamen we in een gebied waar Hooglanders grazen en de Onzalige Bossen. Daar zagen we helaas geen zwijnen rondlopen. Na enige tijd naderden we het café bij de koepel 'De Kaap', waar de grote rust was.

Na de rust liepen we naar beneden om daarna via de voetgangersbrug en de Lappendeken richting de Carolinahoeve te wandelen. Na passage moest er even flink geklommen worden.

Op onze weg richting Dieren moesten we door klaphekjes en kwamen vervolgens bij een volgende rustpost. Daar kregen we een pakje chocoladekoekjes en men kon er limonade en dergelijke drankjes krijgen.

Vervolgens wandelden we langs diverse villawijken rond Dieren totdat we uiteindelijk bij de finish kwamen. Het was een mooie wandeltocht met wat variatie. We hadden goed weer, terwijl de verwachtingen niet zo gunstig waren, althans in het oosten des lands. Er gingen van start circa 70 wandelaars.

EURAUDAX VELUWEPPOORT WANDELTOCHT

Op woensdag 2 juni organiseerde Rolf Craanen onder de vlag van Euraudax Nederland afdeling Utrecht zijn 1e Euraudax Veluwepoort Wandeltocht over 25 km. We vertrokken om 10.00 uur vanuit de kantine van tennisvereniging 'De Stokel' te Harderwijk. De baankapiteins waren André Loos (Lelystad) en Wim Veerman (Soest). Rolf Craanen verzorgde samen met twee dames de wagenrusten. Direct na de start liepen we al door het Stokelbos. Na Harderwijkerbos, langs een ruïne en Hoeve Beekhuizen kwamen we veelal over kronkelige fiets- en voetpaden bij een parkeerplaats, waar de verzorging was. Daar konden we kiezen uit een gevulde koek of een appelkoek en daarbij een bekertje limonade. Na deze verzorging wandelden we door en langs het prachtige Cyriasche veld (beschermd gebied) en langs de Zandmolen-waterval (wandelboek en oorkondefoto) en Het Rode Koper naar natuurgebied Leuvenumse Bos. Op de parkeerplaats was de tweede grote rust. Hier kregen we twee krentenbollen, chocomel en ontbijtkoek aangeboden. Dus genoeg te eten en te drinken. Na de pauze begon het wat frisser te worden. We wandelden vervolgens een stuk van het Zuiderzeepad (LAW 8).

Over kronkelpaden volgden we de Leuvenumse Beek en de Hierdense Beek. Op de derde verzorgingspost kon men een drankje kiezen en kregen we een zakje chips. Dat ik voor limonade koos is makkelijk raden, maar welke kleur? Op deze post werd een Duitse wandelaar gehuldigd en hij kreeg zijn eerste schelp. Na de verzorging wandelden we onder andere nog door het koopmansbos om het Beekhuizerzand heen. Onderweg naar de finish begon het te motregen en voordat we binnen waren begon het harder te regenen. Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling. Er liepen bij deze tocht 46 wandelaars mee.

Met Euraudax langs Utrechtse kastelen

Door: Henri Floor en Coos Verburg www.henrifloor.nl

Van vrijdag 11 op zaterdag 12 juni 2004 organiseerde Euraudax een wandeltocht van 100 km of, naar keuze 2 maal 50 km. Op vrijdagavond 11 juni was de start om 22.00 uur voor de 100 km en de eerste 50 km. De start van de tweede 50 km was zaterdag 12 juni om 8.00 uur. Wij kozen de tweede 50 km. Toen wij rond 7.15 uur bij de start arriveerden was het al aardig druk. Dit kwam omdat de 100 km lopers de eerste 50 km er op hadden zitten en nu bezig waren met hun ontbijt.

Klokslag 8.00 uur was de start. Wel was er eerst nog een kort toespraakje door de hoofdorganisator. Want het parkoers voerde enige malen over particulier terrein, waar speciaal en soms met moeite toestemming voor was verkregen. En van de wandelaars werd gevraagd zich hier vooral netjes te gedragen.

Na de start liepen we eerst naar de pont over de Rijn. Maar voor de pont sloegen we af en volgden eventjes de Rijn. We verlieten de dijk en brachten een bezoek aan het kasteelpark rond kasteel Duurstede. We volgden hier even een traject van het Utrechtpad, een 163 km lang pad in de provincie Utrecht dat door het NIVON is uitgezet. Dit kwam ons heel bekend voor, omdat we hier de voorgaande week ook al waren geweest, toen we het eerste traject liepen van het Utrechtpad. We doorkruisten het centrum van Wijk bij Duurstede enige tijd intensief en kwamen daarbij langs het Oude Raadhuis. We verlieten het centrum van Wijk bij Duurstede over een brug, die over de Kromme Rijn loopt maar nu

R
R
N
ne
is.
Jo
na
m
on
ste
m
m
re
va
tel
R
ka
ri
on
pe
Pr
vr
to
wa
R
da
de
gr
da
Pr
li
W
R
gi
4
R
kn
B

Wandelen zonder bagage in Vlaanderen.

Twee, drie of vier dagen wandelen in Vlaanderen, gemiddeld 22 kilometer per dag.

De hotelier zorgt voor logies, maaltijden, picknick en vervoer ter plaatse.

Meer informatie op www.groteroutepaden.be

Nieuwe Rheinsteig-wandelroute

Fervente wandelaars kennen al langer de

Rheinhohewegen die langs beide kanten van de Rijn

lopen. Ze zijn al ruim

honderd jaar oud en er komt wat sleet op. Wandelaars

klagen over te veel asfalt en door het verkeer werden

sommige stukken

ongenietbaar. Dus werd gedacht aan een geheel

nieuw tracé en werd de Rheinsteig-route op poten

gezet.

Informatie over de vorderingen op dit nieuwe pad www.rheinsteig.de

Tropenzorg

Naar aanleiding van het artikel over teken, kan ik melden dat het merk Care

plus een smeersel produceert met Deet dat bescherming

biedt. Ook van dit merk zijn de eerste-hulp-tasjes die,

afhankelijk van de vulling, in verschillende prijsklassen verkrijgbaar zijn.

Nieuw in hun assortiment is een kleine waterfilter van

slechts 23 gram, goed voor 100 liter gezuiverd water.

www.tropenzorg.nl

Op zoek naar een lichtgewicht tent?

De Hubba van 1,5 kg. voor een persoon, of de Hubba-hubba, 2kg, voor 2 personen.

Ongelooflijk? Kijk op:

www.mountainsafetyresearch.com

in reparatie was. Auto's konden er niet over, maar wandelaars en fietsers konden er wel over. Meteen na de genoemde brug sloegen we af en volgden de Kromme Rijn over een smal asfaltpad.

We kwamen vrij dicht langs een zwembad, dat vrijwel niet opviel. Enerzijds kwam dit doordat het zwembad achter bomen lag en daardoor aan het zicht werd onttrokken. Anderzijds hoorden we niemand in het zwembad vanwege het

vroege uur op zaterdagochtend. Aan het eind van het pad staken we de Kromme Rijn weer over, gevolgd door de provinciale weg N229 (Wijk bij Duurstede-Utrecht). Even volgden we de N229, maar spoedig verlieten we deze weer en volgden een leuk smal pad.

Op weg naar Cothen liepen we verschillende keren langs kersenboomgaarden of zagen deze op afstand. Het lawaai wat we hier af en toe hoorden was om vogels op afstand te houden. Bij een beeldhouwwerk, dat een grote peer voorstelde sloegen we af en weldra bereikten we de eerste verzorgingspost op 7,1 km.

Na de verzorgingspost staken we de Kromme Rijn weer eens over en passeerden we kasteel Rhijnestein. Over een zandweg fraai omzoomd met bomen verlieten we Rhijnestein en zetten koers in de richting van het centrum van Cothen. Meteen nadat we de Kromme Rijn waren overgestoken liepen we door het noordelijke gedeelte van Cothen. En over een brugje verlieten we Cothen weer en staken de Kromme Rijn over.

We volgden de N229 nu ongeveer een halve km. Deze weg heeft hier de fraaie naam Graaf van Lynden van Sandenburgweg.

We verlieten de N229 en zetten nu koers naar het landgoed rondom kasteel Hindersteijn. Hier liepen we over een zandweg naar de Lanbroekerdijk. Deze weg loopt vlak langs de Langbroekerwetering. Op een gegeven moment hoorden we wandelaars voor in de groep roepen en schreeuwen. Het bleek dat twee pony's de liefde bedreven en door de wandelaars werden aangemoedigd. De hengst bleef diverse malen driftig doorgaan, terwijl de merrie een aantal malen met haar achterpoten traptte naar de hengst om aan te geven hier, op dat moment, niet van gediend te zijn.

Daarna passeerden we kasteel Leeuwenburgh. Schuin tegenover dit kasteel stond een zeer luxueuze duiventil in de vorm van een kerkje. Er waren verschillende wandelaars die hiervan een foto maakten. Met het bereiken van kasteel Leeuwenburgh hadden we ook het grondgebied van de gemeente Driebergen bereikt en verlieten hier de gemeente Wijk bij Duurstede. We bereikten de ingang van landgoed Hardenbroek. Door de nauwe toegang moest iedereen hier achter elkaar naar binnen. De organisator vroeg aan de wandelaars (nogmaals) om hier op te passen omdat we over particulier terrein liepen en dat er problemen konden komen indien niet alle wandelaars zich op dit gebied netjes zouden gedragen. We liepen langs de voorkant van kasteel Hardenbroek. Daarna

volgden we enige smalle graswegen die zelfs niet op een gedetailleerde kaart van 1:10.000 stonden.

We bereikten weer de Langbroekerdijk en volgden deze tot de toegangsweg naar kasteel

Wandelplatform heeft een nieuwe voorzitter
Arie de Jong, oud-tweedekamerlid, blijkt gedreven wandelaar.

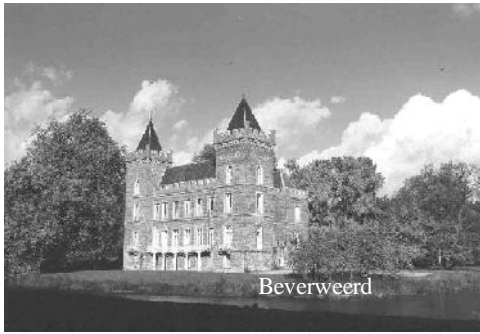

Amersfoort, 2 juni 2004 – De Stichting Wandelplatform-LAW heeft een nieuwe voorzitter. Het is de heer Arie de Jong (51) uit Leiden, die in zijn vrije tijd graag een flinke dagwandeling maakt, "ter ontspanning en om wat van ons mooie land te zien", naar hij zelf zegt.

Arie de Jong is thans werkzaam bij de provincie Utrecht na een loopbaan in de politiek en bij verschillende ministeries. Zo was hij lid van de Tweede Kamer van 1990 tot 1994 en later nog in 1997/1998. Tussen 1982 en 1990 was hij lid van Provinciale Staten van Zuid-Holland. Daarin keerde hij terug tussen 1995 en 2002, waarbij hij in 1999 lid was van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland.

Arie de Jong stelt zich voor, na kennismaking met alle geledingen van het Wandelplatform, waaronder de twaalf aangesloten organisaties, het Wandelplatform in een nieuwe fase te brengen: een verdere kwaliteitsverbetering van het wandelpadennet en een sterke positie van het Wandelplatform als belangenbehartiger voor het wandelen. "Want dat is in een land met twaalf miljoen wandelaars hard nodig".

Sterkenburg. Hier was de tweede verzorgingspost op 16,2 km. Na de verzorgingspost betraden we het bosgebied rondom kasteel Sterkenburg. Verderop liepen we over privé terrein van landgoed Sterkenburg. De organisatie had voor toestemming voor het betreden van dit terrein gezorgd. We kwamen uit op een smalle asfaltweg, die tussen weilanden doorliep. Het was op deze weg nu extra rustig omdat doorgaand verkeer

geen gebruik van deze weg kon maken vanwege de renovatie van een brug over de Kromme Rijn waarover het verlengde van die weg voerde.

We verlieten even de gemeente Driebergen om de gemeente Bunnik aan te doen. Er volgde nu een pad door een bosgebiedje, waarbij het gras op een gegeven moment zo hoog was, dat je amper nog kon zien waar je je voeten neerzetten. We staken hier in relatief korte tijd zes maal een sloot via een plank over. Tevens was het pad enige malen zo smal, dat het wandeltempo aanzienlijk zakte. Bij Huize Voorlaan sloegen we af over De Laan en volgden nu een fraaie brede zandweg tussen weilanden door en bereikten kasteel Beverweert. Even verderop was op 23,1 km de derde wagenrust.

We verlieten het bosgebied en dwaalden weer tussen weiland en boomgaarden door. Op een kersenboomgaard die we passeerden was volop bedrijvigheid. Na de passage van de oversteek van een boerenerf bereikten we de Langbroekerwetering weer. We passeerden het oude poortgebouw (1635) van het voormalige kasteel Rysenburgh.

We sloegen de Rijsenburgselaan in. Na een km passeerden we het blauwe bord van de bebouwde kom van Driebergen. We liepen hier op erg vertrouwd terrein. We passeerden ons huis op een afstand van ongeveer 50 meter. We kwamen uit op de N225, hier Hoofdstraat genaamd. We volgden deze weg tot aan de grote rust in Indonesisch Restaurant Indrapura.

Hier was een grote rust. Voor de 100 km lopers was hier een warme maaltijd en voor de 50 km lopers die zich hier apart voor hadden opgegeven, waaronder ondergetekende. In het voorste deel van het restaurant zaten de eters. In het achterste deel zaten de overigen. De afgelegde afstand bedroeg nu 28,8 km.

We vervolgden heel even de N225, maar sloegen spoedig af en volgden de Hogesteeg naar de Engweg. Nadat deze overgang in de Gooyerdijk werd het landelijk. Langs deze weg staan vrijwel alleen maar boerderijen en we passeerden een bordje Stillegebied.

Na een zandweg volgden we weer de Gooyerdijk en passeerden een schaapskooi. Bij de achterkant van Arboretum Van Gimbornpark sloegen we af. Nu liepen we over het grondgebied van de Gemeente Doorn. Achter een gaashekwerk zagen we enige fraaie bomen en planten staan. We sloegen af en zetten nu koers naar kasteel Moersbergen. Veel zagen we hier niet van. Door het bladerdek van de omringende bomen was alleen via de toegangsweg een deel van de voorgevel van het kasteel te zien.

Tot aan Huize Doorn volgden we nu grotendeels het geel/blauw gemarkeerde Stichtse Dorpenpad. Dit is een 48 km lang pad dat loopt van NS Driebergen naar NS Rhenen. Langs de achterkant van het gemeentehuis van Doorn, waar ook een hangplek voor jongeren gevestigd bleek te zijn, betraden we het bosgebied rondom Huize Doorn via een zij-ingang. Vlak voordat we vlak langs de hoofdingang van

Huize Doorn liepen zagen we op een grasveld een beeldhouwwerk van een arend. Erg toepasselijk voor een Euraudax wandeltocht. Via de hoofdingang van landgoed Huize Doorn verlieten we dit park om vlak daarop de vierde

De 4Daagse van Nijmegen.

Jan van Neerven wilde voor de 20^e keer meedoen aan de 4Daagse van Nijmegen Helmonder mist Vierdaagse: 'Ze vroegen om begrip, maar dat heb ik niet.' Jan van Neerven (72) liep al 19 keer de Vierdaagse en hij meldde zich als gebruikelijk ook aan voor zijn twintigste. Compleet verrast was hij toen hij hoorde dat hij te laat was, omdat het maximum van 47000 deelnemers al bereikt was. 'Ik zie het lopen van de Vierdaagse als een invulling van mijn pensioen. Ik heb er voor gekozen om fit oud te worden.' Boos reageert hij: 'Dat ze iets dat je al die jaren vanzelfsprekend hebt gedaan zo de grond in kunnen boren.'

Susanne Gerrits van de organisatie reageert: 'Wandelaars klagen al jaren over de drukte. Op een gegeven moment past het niet meer.' Voor de 8de Vierdaagse kon men inschrijven vanaf 2 februari en op 10 maart was de limiet bereikt. Dat was al voordat Jan van Neerven zijn formulier postte. Hij reageert: 'Vorig jaar kon je je bij de start nog inschrijven.' Ze vroegen om begrip, maar dat heb ik niet. Je voelt je onrecht aangedaan. De organisatie had moeten weten dat meer mensen zich via internet aanmelden, maar dat veel ouderen dat missen.' Om gebruik te maken van de startkaart van iemand anders bedankt van Neerven. Als alternatief kiest hij nu voor de Kennedy Mars van Someren. Bron: EindhovensDagblad

verzorgingspost te bereiken op 38,2 km te bereiken. Het begon net wat te regenen, maar er stonden bomen in de buurt waaronder we even konden schuilen tijdens deze verzorgingspost.

Achter een sportcomplex verlieten we Doorn weer en zetten nu koers naar kasteel Sandenburg.

We passeerden de gemeentegrens met Wijk bij Duurstede weer. Tot enkele jaren terug was dit echter nog gemeente Langbroek. Over de lange Sandenburgerlaan hadden we een tijdlang uitzicht op het gelijknamige kasteel. We bereikten de Langbroekerdijk en liepen langs de voorkant van kasteel Sandenburg. Hierna sloegen we het eerste pad af en kregen even uitzicht op kasteel Walenburg.

Eerst liepen we door bosgebied dat later weer overging in open terrein. Op 44,1 km was de laatste wagenrust. Hier werden drie mensen gehuldigd. Een wandelaar werd gehuldigd voor het behalen van haar 14e gouden arend. Daarna werd een Duitser gehuldigd voor het behalen van de 1000 km schelp. Tenslotte werd een deelnemer gehuldigd voor het behalen van de bronzen arend. Normaal wordt men hier niet voor gehuldigd. Maar in dit geval betrof het een wandelaar uit de startplaats Wijk bij Duurstede.

We bereikten Wijk bij Duurstede weer. Nadat we de Kromme Rijn waren overgestoken volgden we deze enige tijd. Langs de westkant van het centrum van Wijk bij Duurstede werd het kasteel weer bereikt en even later de finish. De totale afstand bedroeg 49,8 km. Het IVV-nummer was 11945.

Het was een bijzonder geslaagde tocht geworden. Hierbij werden veel meer onverharde paden gebruikt als ik verwacht had. Ook werden er af en toe hele smalle paden gebruikt. We hadden deze dag enige lichte buien gehad. Daarbij troffen we het verschillende malen dat die de meeste buien vielen op het moment dat we onder bomen liepen. En dus vrijwel geen last van de regen hadden. Op de 100 km waren 42 deelnemers gestart, waaronder 10 Belgen en 4 Duitsers. Op de eerste 50 km waren 10 lopers gestart en op de 2e 50 km 4 wandelaars.

4de Alblasserwaardse en Vijfheerenlanden Wandeldriedaagse 20-21-22 mei

Door: Jans van Griethuizen

De startplaats voor de tocht was de feesttent in Hoornaar en we konden kiezen uit 40-30-20-15 km. De organisatie ging samen met de stichting fietsvierdaagse, maar de fietsers zagen we dagelijks alleen in de feesttent.

Voor het evenement is midden in het dorp een grote tent geplaatst, met toiletwagen en ruime parkeergelegenheid voor de fietsen en auto's

Op Hemelvaartdag, de eerste wandeldag, is het bij de start mooi weer. Ik heb gekozen voor 3 keer de 40 km

De route gaat vandaag over Goudriaan-Langerak-Nieuwpoort-Groot Ammers-Graafland en dan terug naar Hoornaar. Al gauw laten we het dorp achter ons en zijn Nieuwpoort is een leuke rustpost voor ons ingericht. Nieuwpoort heeft een stadhuis uit 1800.

Na de rust duiken we meteen weer de polder in, waar we geregeld ooievaars zien. Later, als we langs Liesveld komen, begrijp ik pas dat die vogels hier hun domicilie hebben. We hoorden dat er dit broedseizoen 41 ooievaartjes waren geboren.

Het is een heerlijke dag. We wandelen in korte broek en overall om je heen hoor je de geluiden van vogels en andere beestjes. Uit de rietkragen klinkt het geluid van de kleine karekiet en uit sloten een concert van de kikkers.

Op de grasdijken, waar we over liepen, was het gras gemaaid. De berm en andere graskanten waren gelukkig ongemoeid gelaten en vertoonden een kleurrijk schouwspel. Uit de polders klinkt het geluid van de grutto's en de Kieviten.

Ook zien we vandaag veel molens en kunnen we genieten van mooie vergezichten door de polder. Meestal volgen we de kades die hier bevolkt zijn door koeien want het gras in de polder is al gemaaid

we tussen de weilanden en verder volgen we de graskades van de Tiendweg. Op de dam bij het mooie stadje

voor hooi in de winter. Ook liggen er nog hooilanden die pas in juni aan de beurt komen om gemaaid te worden. Hiervoor geldt de landbouwregeling 'uitgesteld maai-beheer', die is ingesteld ter bescherming van de weidevogels. Al deze overgangen van gemaaide en ongemaaide velden met de vele kleurige slootkanten en 'kievietsbloemen' geven wel een apart schouwspel aan de polder.

Zowel de eerste als de laatste rustpost van de vereniging waren aan een waterkant en... de koffie kostte maar 75 cent..

Op vrijdag gaat de route over Meerkerk-Lexmond-Ameide-Noordeloos en zo terug naar Hoornaar.

Ik vertrek om half acht. In het begin wandelen we over fietspaden en smalle asfaltwegen. Af en toe duikt een auto of tractor op. In de Alblasserwaard en Vijfheerenlanden staan heel veel knotwilgen, die goed geknot zijn. Zo was het gisteren en ook weer vandaag. Er is ook veel jonge aanplant. Met een boer uit de omgeving maakte ik een praatje en hij vertelde dat er in de Waard een actieve knotploeg bezig is. Bovendien krijgen boeren die zelf knotten subsidie van het landschapsbeheer. Al de bomen worden om de 3 jaar geknot.

Na 17 km wandelen gaan we een graskade op, links van ons ligt een nat gebied dat vol staat met wilde planten en de geur die deze planten verspreiden is aangenaam lekker.

Zo bereiken we het natuurgebied 'Boomgaard de Kikker', een klein, maar mooi gebied.

Langs de Zederikkade ligt een plas vol met dotterbloemen.

Daar broedt ook de zwarte stern, we zagen deze mooie zwarte vogels over het water scheren. Zoiets moois zie je tegenwoordig maar weinig meer.

Uiteindelijk komen

we weer op de Lekdijk uit en bereiken de rustpost in Ameide. Het begint nu ook te regenen. We schuilen een kwartiertje in de stad en dan is het weer droog.

Na de Lekdijk en de Lange Steinseweg komen we uiteindelijk op de Noordelozekade en Tiendweg. Op de laatste verenigingsrustpost hebben ze een mooie dichte tent met tafels en banken voor ons opgesteld. We hebben nu 32 km afgelegd. Langzamerhand wordt het kouder en het jasje moet weer aan.

We naderen Hoornaar en zien de kerk al van verre staan.

Deze kerk staat op een donk, die als een natuurlijke verhoging in het dorp ligt. Van welke kant je het dorp ook nadert, altijd zie je de kerk en wij weten dat daar de finishlocatie ligt.

's Avonds is er feest in

de tent en omstreeks half negen zit die met ongeveer 400 man ook helemaal vol. Het feest is gratis toegankelijk. Een D.J. praat het geheel aan elkaar. Er wordt gedanst en de polonaise gelopen. De climax van deze avond is echter het optreden van De Havenzangers. Op de banken aan de lange tafels golft het publiek heen en weer.

Omstreeks half twaalf zijn alle gasten tevreden naar hun slaappleaats vertrokken.

Op de derde dag loopt de route over Schelluinen-Boven Hardinxveld-Gorinchem-Vuren-Spijker-Arkel naar Hoornaar.

Om half 8

verlaten we Hoornaar en komen onder andere langs een stoeterij. Vervolgens bereiken we een graskade met lang gras, waar niet is gemaaid. De ondergrond is ongelijk en af en toe voel je stekels in je kuit. Het is hier ongemakkelijk lopen en je moet voorzichtig zijn, zodat je nauwelijks de kans hebt om om je heen te kijken. De wandeling langs de kade van de Schelluinse vaart is 3,5 km lang, waarna we via de voordijk in Schelluinen komen.

We bereiken hier de eerste verenigingsverzorgingspost na 7 km wandelen.

Hierna maken we een rondje langs de Dordsche Avelingen. Dat is fantastisch. Omdat het een rondje is, komen we na enige tijd dus ook weer bij dezelfde verzorgingspost.

Een brug brengt ons daarna op de dijk langs 'het kanaal van Stenenhoek'. Deze dijk wordt begraaasd door schapen. We wandelen hier gewoon tussen die beesten door en je weet niet wat je het eerst moet ontwijken: de schapen of de keutels. Het was wel een mooi gezicht, samen met al die madeliefjes die hier volop staan te bloeien.

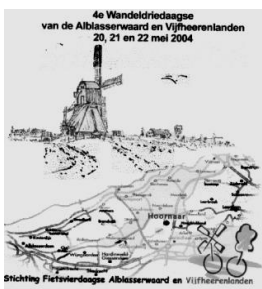
We bereiken Gorinchem. Via de oude stadsmuur en stadswal komen we in het centrum, waar het erg druk is vanwege de 'open haven dag'. In de Linge-haven liggen allemaal oude boten aangemeerd. Ik heb daar een poos rond gekeken en dat was volop genieten.

Maar ik moet weer verder de route volgen, nu richting Vuren. Op de Merwededijk zie ik rechts de rivier stromen en links van mij alleen uitgestrekte weilanden. Met de wind in de rug en de mooie wolkenluchten boven mij, denk ik: wat kan er Hollands zijn! Dit is puur genieten.

Bij Fort Vuren is weer een verzorgingspost. Je mag overal vrij rondkijken.

Het Fort wordt beheerd door de stichting 'Wandel- en Fietsforten': WFF. Er is ook een herberg met terras. Bij elkaar ziet het er leuk uit. Voor informatie kun je terecht op telefoonnummer 0183-660950 of op het internet www.wff.nl

Maar ik ga weer verder, nu de Waaldijk op en over een polderkade bereiken we de Haarweg, waar 108 'Old Timer'-tractoren staan te pronken aan weerszijden van

de weg. Ze zijn van een club uit de Alblasserwaard, die vanmorgen op tour zijn gegaan vanuit Nieuwpoort voor een 'dagje uit'. Hier in restaurant 'Lingenbos' gebruikte het gezelschap de lunch. Het vormde een leuk schouwspel en ik heb met verschillende mensen een praatje gemaakt. Omdat we thuis ook 'Old Timers' hebben staan, is er genoeg stof om met deze mensen over tractoren te praten. Het trekt me zo, dat het moeilijk is om weer door te lopen. Ik kan er niet genoeg van krijgen, maar mijn wandeling is nog niet voorbij, dus ik ga weer verder.

Door het Lingenbos bereiken we Speijk, waar we met het voetveer oversteken naar Arkel, waar de laatste rustpost is. Hier zitten veel wandelaars die erg vermoeid zijn. Het gesprek gaat vooral over de grasdijk langs de vaart die erg vermoeiend was. Ik zit heerlijk 'onderuit' en luister ondertussen naar de muziek die gedraaid wordt. Dan zegt

een mevrouw dat die groep tot 5.00 uur optreedt in de tent in Hoornaar. Ik heb meteen mijn spullen bij elkaar gepakt en ben in mijn 'hoogste versnelling' rechtdoor naar Hoornaar gelopen.

Daar heb ik nog een halfuur van 'Het Arkels Visserskoor' kunnen genieten. Dat was een geweldig slot van een heel mooie dag.

Ik wil iedereen van de organisatie hartelijk bedanken. Ik heb genoten van 3 heel mooie en gezellige wandeldagen. Het is een echte aanrader om deze driedaagse ook mee te maken. Hij wordt altijd georganiseerd in het weekend van Hemelvaartsdag op donderdag, vrijdag en zaterdag. Het betreft een gezamenlijke organisatie van de stichting: 'Fiets 4daagse en Wandel 3daagse', aangesloten bij de Dordsche wandelsportfederatie. Alles was goed en duidelijk gemarkeerd.

Op de 1^e dag donderdag deden er 813 wandelaars mee, waarvan 400 de 3daagse liepen. Op vrijdag was het aantal deelnemers 1050 en op zaterdag 1326. Het aantal fietsters lag per dag rond de 2000.

Hallo wandelaars

Door: Inge en Kees

DE RONDE VAN ZUID-LIMBURG

Op vrijdag 14 mei ben ik samen met Michel naar Heerlen vertrokken, waar wij de 3daagse van Zuid-Limburg zouden wandelen. We hebben afgesproken dat Kees dit wandelverhaal zal schrijven.

Zaterdagmorgen waren we er al vroeg bij, maar we mochten pas om half tien starten. Het was prachtig wandelweer op deze eerste dag. De afstand bedroeg voor vandaag 30 km en het parkoers lag hoofdzakelijk ten noordoosten van Heerlen. Ik wandelde samen met Michel, want Inge was er niet bij, die zou met Piet, Trees en Ivo gaan wandelen in Leerdam.

Michel en ik waren omstreeks 16.00 uur binnen, ongeveer op dezelfde tijd als ons groepje in Leerdam.

Zondagmorgen konden we al om 8.00 uur starten, want nu zouden we 40 km gaan wandelen. Het weer was prima met veel zon, maar ook veel heuvels. We stapten samen stevig door, en om Inge hoefde ik me geen zorgen te maken, die had voor deze dag andere plannen: uit eten samen met haar schoonfamilie! En Kees maar bellen. Leuk toch! We waren om 17.00 uur weer aan de finish.

DE 4DAAGSE VAN ODOORN

Op woensdag 19 mei zijn Kees en Inge weer naar Drenthe vertrokken om daar deel te nemen aan de 4Daagse van Odoorn en vervolgens aan de Drents-Friese Woud Wandelvierdaagse rond Diever.

Voor de eerste tocht hadden wij een hotel in Odoorn. De mensen waar wij 10 jaar in de kost zijn geweest tijdens de 4daagse houden wegens omstandigheden geen pension meer. We troffen de familie Eenenstein nog wel in de 4daagse-feesttent.

Maandag 17 mei was de laatste wandeldag. Om 8.00 vertrok ik samen met Michel en de andere wandelaars per trein naar Valkenburg waar we zouden starten. Na ruim 14 km kwamen we weer terug in Valkenburg en belde Michel naar Inge.

Inge was samen met Piet om 8.15 uur per auto uit Breda vertrokken, om in Heerlen de globetrotters op te halen. Door de drukte op de snelweg waren ze pas om 11.00 uur in Heerlen. Nadat ze daar de auto hadden geparkeerd en koffie gedronken, vertrokken ze met de trein van 11.20 uur naar Valkenburg.

Wij troffen elkaar bij het station in Valkenburg. Samen zijn we toen via het parkoers teruggewandeld naar de finish in Heerlen. We kwamen daar rond 15.00 uur aan. Het was een mooie en goed gepijlde tocht.

Ook het weer was vandaag weer fantastisch. Tot slot hebben we nog heerlijk gegeten in 'het Tulp' hotel bij het station in Heerlen. Tot een volgende keer:

Globetrotter Kees Mol.

Op donderdag was het dan zover. Kees ging vroeg uit de veren om op tijd te ontbijten in de eetzaal van ons hotel. Met een goed gevulde buik vertrok Kees om 7.00 uur.

Op dat uur had ik nog ruim de tijd om me op te tutteren en om half 8 te ontbijten. Ook ik liet me het uitgebreide ontbijtbuffet goed smaken!

Kees was al een uurtje onderweg voor 40 km toen ik om 8.20 uur van start ging voor 30 km wandelplezier.

Het mooie parkoers liep vandaag richting Sleen, maar alle slingerpaadjes en omwegen daar naartoe en terug weet ik niet meer. Ik was om 13.30 uur weer binnen. Kees had toen nog 2 uurtjes meer nodig. We hadden een mooi parkoers, veel wind, maar ook veel zon.

Op vrijdagmorgen ging Kees er weer op tijd vandoor voor zijn 40 km en ik hield dezelfde tijd als gisteren aan voor 30 km. Vandaag wandelden we richting Schoonoord. Op de splitsing van de 30 en 40 km waren ze ook weer present: Ellert en Brammerd. Daar kwam Kees om 12.15 uur aan. Nadat we samen koffie hadden gedronken, begonnen we samen gezellig aan de laatste 13 km. Het was echt een heel mooi traject, met veel heide en bos. Bij 'Doolshogte' hebben we nog 'iets' gedronken en we waren om 15.45 uur weer aan de finish. Evenals gisteren was de route zeker de moeite waard en de wind en de zon waren er weer bij.

Op zaterdag hielden we dezelfde starttijden en afstanden aan als vrijdag. We liepen vandaag richting Exloo.

We hadden geweldig wandelweer. Onderweg werd ik gewaarschuwd door Sjef Koolen dat Kees zo'n 20 minuten achter mij zat. Het was omstreeks 11.00 uur toen Sjef dat tegen mij zei en ik ging steeds meer tempo maken. Van diverse mensen hoorde ik dat ik zeker 8 km/u liep en dat ik wel een renpaard leek!

Opeens hoorde ik een hijgende stem achter me: Inge, Inge; waarop ik er nog een tandje bij zette! Bijna aan de

DRENTS-FRIESE WOUDE WANDELVIERDAAGSE

Op maandag 24 mei reisden Kees en ik door naar Diever. We werden opgehaald door Lia en Rene, die al eerder in Diever waren aangekomen op een camping die dicht bij ons hotel 'De Walhof' ligt. Zij hadden de 3daagse van Zeeland gewandeld. Op de camping deed ik nog vlug even de was, we waren immers al 12 dagen van huis af!

Op maandagmiddag zijn we ook nog even naar Jan Vos van 't Dingspilhuus geweest. Volgens de Drenthse geschiedenis werd er vroeger rechtgesproken in het Dingspilhuus.

Maandagavond hebben we met ons 4'tjes gegeten in ons hotel. Het bleef de hele dag mooi weer, dus na afloop lekker gaan slapen en morgen gezond weer op.

De volgende morgen hebben we om 8.30 uur ontbeten om vervolgens met ons vieren naar Friesland te rijden. Dat werd een hele tocht naar Heerenveen op 45 km van Diever. We gingen nog even bij mijn broer langs, dat is toch leuk. Uiteindelijk hadden we met de auto bijna de hele elfstedentocht afgelegd en toerden we tegen 17.30 uur weer richting Diever, waar we rond 18.45 uur aan tafel gingen. Daarna hebben we nog iets gedronken en een stukje gewandeld. Na zo'n leuke dag is het weer lekker slapen.

Op woensdag hebben we een 'historisch tripje' gemaakt. De historie betreft een zwarte bladzijde in de Nederlandse geschiedenis: kamp Westerbork in Drenthe. Wij: Lia, Rene, Kees en Inge zijn daar tot ongeveer 16.00 uur gebleven en waren erg onder de indruk toen we vertrokken.

rust haalde Kees me eindelijk in. Dat zijn de echte leuke momenten, toch! We wandelden samen de rustpost binnen. Op een heel klein buitje na bleef het vandaag mooi weer. Omstreeks 15.00 uur keerden we terug bij de 4daagse tent in Odoorn.

Zondag 13 mei was de laatste dag van deze Drentse wandel 4daagse

We stonden vroeg op om op tijd aan de wandeling te kunnen beginnen. Na 5 km was bij een camping de rustpost, waar we koffie dronken en toen gingen we weer verder. Kees was niet zo rap meer, hij had waarschijnlijk de Ronde van Zuid-Limburg nog in zijn benen. Ik was om 12.45 uur al in Valthe bij de rustpost. Op het moment dat ik daar weer wilde opstappen, vroeg een verslaggever van een Drentse krant wat ik zoal mee sjouwde in mijn rugzak. Ik antwoordde dat er een waterzak in zat die gevuld was met RoosVicee en niet met bier of limonade zoals soms wordt gedacht! Kees haalde me vandaag ook niet meer in, wat ik best knap van mezelf vond, leuk toch!

Ik kwam om 14.45 aan de finish, waar Jannie Eenenstein mij met een gele roos stond op te wachten.

Kees arriveerde daar om 15.15 uur.

Ter afsluiting van deze Drentse wandel 4daagse: het waren leuke dagen.

Om 17.00 uur waren we terug in Diever in het Dingspilhuus waar we wandelmaat Corné aantreffen. Corné en Miranda waren vandaag gearriveerd. Lia ging vervolgens nog wat boodschappen doen. Tegen 18.00 uur vertrokken we met Corné en Miranda naar 'ons huishotel' om er heerlijk te gaan eten. We namen omstreeks 20.00 uur afscheid, zij logeerden in een hotel in Dwingeloo.

Donderdag 27 mei begonnen wij aan de 10e 4daagse van Diever, die eigenlijk een veel langere naam heeft, maar die gebruik ik alleen als titel van dit verhaal.

We ontbeten om 7.30 uur in ons hotel en vertrokken iets over 8.00 uur naar de startlocatie bij het Dingspilhuus. Kees ging als gewoonlijk voor 40 km en voor mij is de 30 km ondertussen een gebruikelijke afstand.

Het werd een mooie wandeling met veel zon, dus een echte feestwandeling. Omstreeks 14.15 uur was ik aan de finish en had ruim de tijd om wat boodschappen te doen, voordat Kees, Lia, Rene, Miranda en Corné zouden finishen. Ze kwamen een uurtje later binnen. Toen waren ze mij kwijt, maar ik zat al thuis in het hotel.

Op vrijdag vertrokken we op dezelfde tijd als de eerste dag, We zouden vandaag richting Dwingeloo gaan en Kees nam na 15 km afscheid om weer een 40 voor zijn rekening te nemen. Het was een mooi parkoers en wij zijn nog langs het Blauwe Meer gelopen. Net als gisteren was het mooi weer. Kees kwam anderhalf uur later binnen dan ik. We hebben het verder rustig gehouden want die avond zouden we meedoen aan de bierproefwedstrijd. Ik vond alle biertjes lekker, maar trappist van Leffe

spande bij mij toch de kroon. Natuurlijk heb ik niet alles opgedronken wat ik kreeg voorgezet, want morgen is het weer wandelen geblazen. Maar het was best leuk om een keertje aan mee te doen. Achteraf gezien was het nog te laat geworden want Lia kwam ons halen, die dacht dat we iets te veel hadden gedronken.

Zaterdag ontbeten we weer om 7.30 uur, maar we gingen wel iets later weg. Het zou vandaag wel weer een mooie, maar ook een iets pittigere dag worden. De eerste kilometers gedroeg Kees zich lief en rustig, maar net als gisteren kwam na 15 km de splitsing voor de 40 en 30 km. Toen scheidden onze wegen zich. De route was goed gepijld en het weer hield zich ook prima. Ik kwam om ongeveer kwart over drie binnen en Kees een halfuurtje later. Lia en Rene waren rond 15.00 uur binnen en Miranda en Corné rond half vijf. Op zaterdagavond zijn we nog even naar het blarenbal geweest ter gelegenheid van het 10 jarig jubileum van de tocht. Was best leuk en we gingen rond half twaalf richting ons bedje.

Van Houffalize naar Gouvy

Door Ad van Asten

Jammer dat maar zo weinig wandelaars besloten hadden om met deze clubreis

mee te gaan naar de Ardennen. We moesten het doen met één bus en één busje. Een beetje later dan voorzien kwamen we om 11 uur aan in Houffalize, waar de koffie al stond te wachten, terwijl Toon ons de verschillende afstandvarianten uitlegde die vandaag te bewandelen zouden zijn. De langste afstand bedroeg 29 km en de liefhebbers daarvoor zouden uitstappen in Bonnerue en diegenen die het ook graag doen maar minder lang mochten in Cetturu uit de bus voor een tochtje van 18 km.

Omdat de route uit Bonnerue toch ook door Houffalize komt besloot een groepje, waaronder ook wij, om vanaf hier de route te gaan volgen. Toon maakte ons duidelijk hoe wij het hoekje om moesten gaan!

Als eerste zien we een grote Duitse Panthertank als blijvende herinnering aan de vreselijke strijd die hier heeft gewoed. Op 6 januari 1945 werd Houffalize door een bombardement totaal vernield, de helft van de nog aanwezige bewoners van het bergstadje kwam daarbij om het leven.

Even een probleempje, de markering geeft geen uitsluitsel over de juiste richting, maar als het trapje naar het waterdeurtje eenmaal gevonden is houdt niets ons nog tegen.

Op het treinstation staan de bussen in de remise, er is geen trein meer te bekennen! Toch was het hier zo'n 50 jaar geleden nog een drukke bedoening als

Zondagmorgen was ook Kees op tijd voor het ontbijt en om 8.00 uur gingen we samen naar het Dingspilhuus om aan de laatste dagmars te beginnen. We gingen richting Wapse en Vledder. We genoten van de omgeving en van het mooie weer. De splitsing na ongeveer 15 km zette Kees weer op een andere koers, zodat ik me rustig stap-pend naar het eindpunt kon begeven. Daar kwam ik om 15.00 uur aan. Lia, Rene, Miranda en Corne arriveerden een uur later en de aankomst van Kees liep nog 5 minuten langer uit. Het waren mooie dagen.

Ik maak er voorlopig een eind aan, met een vriendelijk groet van Inge, ook namens Kees en tot in Nijmegen.

Rommel in de natuur
Mijn naam is Prika Distel* en ik ga eens flink mopperen over netheid in natuurgebieden. Steeds vaker zie ik wandelaars die hun vuilnis in de vuilnisbakken deponeren, erger nog: mee terug nemen naar huis! Gaan die kniepers zeker de lege flessen weer vullen met kraanwater of allerlei andere zelfgemaakte drankjes.

Lege boterhamzakjes, hup weer in die rugzak. Terwijl, als je die gewoon in de natuur laat liggen er vast wel een dier mee aan de haal gaat die er lekker pijn in zijn buik van krijgt. Nee, neem dan een voorbeeld aan mij: al kauwend op toffees laat ik de lege papiertjes zo uit mijn handen vallen, een mooi spoor achterlatend voor de mensen die achter mij lopen, net Hans en Grietje. En veel duidelijker dan pijlen of markeringen.

Ook blikjes gooi ik gewoon langs de kant, veel te zwaar om mee te dragen als ze leeg zijn. En wie achter mij loopt kan er lekker mee voetballen. Ze blijven wel 20 jaar goed.

Maar wat ik laatst meemaakte, dat sloeg werkelijk alles! Komt een rare snuiter mij inhalen, stopt me een hand vol snoeppapiertjes toe en zegt: "mevrouw, u bent iets verloren."

Nou vraag ik je, die is toch niet goed snik! De jeugd van tegenwoordig.

(*adres bij redactie bekend)

het treintje uit Bastogne aankwam.

Al vlug zijn we de stad uit. Al klimmend komen we bij een 'watermolen in het openveld', net of ze de molen al af hadden voordat de sloot er lag. We gaan nu echt omhoog en de pareltjes verschijnen alweer op het voorhoofd.

Aan leuke vergezichten is vandaag geen gebrek, we krijgen zelfs even een unieke blik in de diepte!

Het eerste dorpje dat we doortrekken is Cetturu: Aan de huizen en de kerk te zien is er na 1828, toen Willem I hier een nederzetting plande ten behoeve van zijn kanaalgravers tussen Maas en Moezel, niet veel meer verbouwd.

Toon en zijn crew zijn er ook nog bezig met het maken van een plan de campagne voor vandaag: het zal wel soep worden!

Ons pad gaat steeds in stijgende lijn de bossen in.

Een open plek, waar bomen worden gerooid voor nieuwe aanplant, lijkt ons een geschikte plaats om even neer te strijken voor de middaglunch. Het is heerlijk zomerweer, de weekendvoorspelling met regen en wind klopt ook hier als vanouds. We gaan verder door het bos, soms stijgend, soms dalend, maar altijd duidelijk gemarkeerd zodat we zonder enig probleem in de omgeving komen waar de molen van Bistain een herkenningspunt is op onze hoogtestage. In deze omgeving is veel onderzoek gedaan naar de oorsprong van het Chateau des Moudreux, maar klaarblijkelijk tevergeefs. Ook nu nog moet men er tussen de sparren doorkijken om een glimp van het kasteel op te vangen.

We gaan weer klimmend het bos in en bereiken na enige tijd 'de spookstad' Steinbach. Ongelooflijk hoe een stadje, dat op het oog toch gunstig gelegen is als woonoord, zo tot verval kan komen. Er is werkelijk geen enkel huis dat nog bewoond wordt, of toch! Midden in het dorp is een stel 'Vlamingen' bezig met de bouw van een 'houten poppenhuis', als het ooit nodig is, kunnen ze het zo uit elkaar schroeven en weer meenemen!

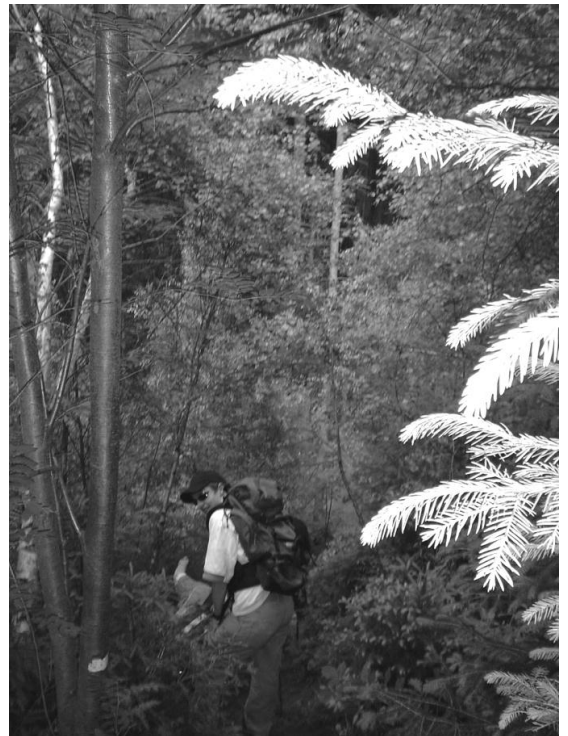
Over een plateau, met prachtige vergezichten, bereiken we na een halfuurtje kuieren een keurig verzorgd dorpje, dat op een hoogte van 467 meter boven NAP (Nieuw Antwerps Peil) ligt te pronken in de namiddagzon. Het plaatsje Limerlé ligt aan een oude heirweg tussen Reims en Keulen. Midden door het dorp stroomt de Bru, die uiteindelijk de Moezel zal bereiken. Nadat we langs het kasteel zijn gewandeld, winnen we eerst nog een beetje aan hoogte, maar gaan dan al vrij snel over een holle weg steil naar beneden. Even volgen we een beek, waarin we tot onze verrassing de ruïnes aantreffen van een oude vesting, het schijnen de overblijfselen te zijn van de oude Moulin du Trou.

Terwijl de Ourthe vredig voortkabbelt, trekken wij steeds hoger de helling op via een bospad dat steeds breder wordt, en dat 'zo wordt beloofd' uiteindelijk uit de vallei klimt.

Boven aangekomen, treft ons de willekeur van de routearchitect: we moeten weer naar beneden! En dat is hier niet zo simpel. Eerst wil ik het niet geloven, maar als ik na wat struikgewas opzij te hebben geschoven toch echt 'het verval' voor me zie, bekruipt me de moed der wanhopige. Er is geen pad, alleen een afgetrapte, modderige lemlaag in een helling van pak weg 45°. Dankzij de hulp van twee kleinzoons, de aanwijzingen van Piet en de steun van m'n onvolprezen stok is het gelukt! Daarna volgen nog eens twee afdalingen kriskras tussen de bomen door voor we een goed begaanbaar pad bereiken dat langs de Ourthe voert. Had Bredero hier gewoond!

Via een pad door het riet komen we bij een boomstammetjes loopbrug over de rivier. Het ding is hoognodig aan vervanging toe maar het houdt ons nog.

Niet lang daarna bereiken we de soeppost die staat geparkeerd bij een wel erg indrukwekkende naam: het meer van Chérapont op 420 m boven de zeespiegel. De soep smaakt er niet minder om.

Het is nu nog 4 km naar het eindpunt. Met prachtige vergezichten over een hoogteplateau komen we eerst in Gouvy. Gouvy is een bijzonder dorp. De hoogte in het plaatsje varieert tussen de 420 m en 550 m, het staat bekend om haar rustige uitstraling, maar bovenal om de zuivere lucht.

We stoeien daar nog wat met straatnamen, maar met de hulp van een madame komen we toch goed terecht.

Het station ligt wel een eindje uit de buurt, maar omdat we er toch naartoe moeten zijn we daar ook goed aangekomen. Trouwens, het was er goed toeven, en toen Toon rond klokke zes zijn taptoe blies, was iedereen content.

Op de thuisreis waren we blij, waren we stil, we juichten en.....

We hebben rendez-vous op 21 augustus. Houdt u, tot dan.